THE RESIDUES OF SANGAM AGE: THE CULTURAL AND CUSTOMARY PRACTICES OF THE PEOPLE OF SIVAGANGAI DISTRICT – A STUDY

UGC MAJOR RESEARCH PROJECT

(UGC REF.F.NO.5-379/2014(HRP)DATED ON 19.10.2015.)

UGC
University Grants Commission

FINAL REPORT

Submitted to

UNIVERSITY GRANTS COMMISSION
(MINISTRY OF HUMAN RESOURCE DEVELOPMENT, GOVT. OF INDIA)
BAHADURSHAHZAFARMARG,
NEW DELHI – 110002

Submitted by

Dr.KR.MURUGAN,

Assistant Professor in Tamil & Principal Investigator

STRIVE WITH SELF RELIANCE

Department of Tamil & Tamil Research Centre,

Sree Sevugan Annamalai College, Devakottai-630303.

Sivaganga District. Tamilnadu, India.

THE RESIDUES OF SANGAM AGE: THE CULTURAL AND CUSTOMARY PRACTICES OF THE PEOPLE OF SIVAGANGAI DISTRICT – A STUDY

சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டு பாரம்பரியச் சடங்கு முறைமைகளில் சங்க காலத்து எச்சம் - ஒரு தேடல்

UGC MAJOR RESEARCH PROJECT

(UGC REF.F.NO.5-379/2014(HRP)DATED ON 19.10.2015.)

பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் நிதித் திட்டத்தின்கீழ் பெறப்பட்ட ஆய்வுத்திட்டத்தின் பகுதி நிறைவாக அளிக்கப்படும் ஆய்வறிக்கை

(MRP-PROJECT REPORT-2015-2018)

சமர்ப்பிப்பவர்

முனைவர். கரு. முருகன்,

தமிழ் உயராய்வு மையம், தமிழ்த்துறை,

ஸ்ரீ சேவுகன் அண்ணாமலை கல்லூரி.

தேவகோட்டை 630 303.

சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியச் சடங்கு முறைமைகளில் சங்க காலத்து எச்சம் - ஒரு தேடல்

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

நோக்கங்கள்

ஆய்வுப் பொருள்

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

முதன்மைத் தரவுகள்

துணைமைத் தரவுகள்

கள ஆய்வு முறைமை

அ. சிவகங்கை மாவட்ட அறிமுகம்

அ.1.மாவட்டச் பெயர்ச் சிறப்பு

அ.2.மாவட்ட வரலாறு

அ.2.1. பல்லவர்

அ.2.2. சோழர்

அ.2.3. இலங்கையர்

அ.2.4. முஸ்லீம் ஆட்சி

அ.2.5. சேதுபதிகள்

அ.2.6. மீண்டும் முஸ்லீம் ஆட்சி

அ.3.பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் போரும் சிவகங்கையும்

அ.4.சிவகங்கை மாவட்டம்

அ.4.1.எல்லைகள்

அ.4.2.மக்கள் வகைப்பாடு

அ.4.3.வட்டங்கள்

அ.4.4.ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்

அ.4.5.நகராட்சிகள்

அ.4.6.பேரூராட்சிகள்

அ.4.7வருவாய்க் கோட்டங்கள்

அ.4.8.பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள்

அ.5.மாவட்ட பரப்பு

அ.6.மக்கள் தொகை

அ.7.மாவட்டச் சிறப்பு சுருக்கம்

அ.7.1.நிலப்பகிர்வு

அ.7.2.நீர்ப்பாசனம்

அ.7.3.நீர்வளம்

அ.7.4.காட்டு வளம்
அ.7.5.வேளாண்மை
அ.7.6.புவியின் வளம்
அ.7.7.நாட்டு மருத்துவம்
அ.8.கோட்டைகள்
அ.9.கல்வெட்டுக்கள்
அ.10.செப்புப் பட்டயங்கள்
அ.11.மடங்களின் தமிழ்ப் பணி
அ.12.தமிழ் ஏற்றம் பெற போற்றி வளர்த்த புலவர்கள்
அ.13.மக்கள் வாழ்க்கை
அ.13.1. இசுலாமிய மரபில் சிறந்து விளங்கியவர்கள்
அ.13.2.கிறித்துவர்
அ.14.ஆலயங்களும், பெருமைகளும்
ஆ. சடங்குகளும் நம்பிக்கையும்
ஆ.1.அகராதிகள் தரும் சடங்கு விளக்கம்
ஆ.1.1கலைக்களஞ்சியம் சடங்குகள்
ஆ.1.2. திருநெல்வேலி மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
ஆ.1.3. ஆறு இராமநாதன் அவர்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
ஆ.1.4. டைலர் என்ற மானிடவியலார் சடங்கை
ஆ.1.5. The New encylopaedia of britanice
ஆ1.6. முனைவர் தே. ஞானசேகரன் என்பவர் சடங்குகளை
ஆ.2. இலக்கண, இலக்கியங்களில் சடங்குகள்
ஆ.3.சடங்குகளின் நோக்கம்
ஆ.4. சடங்குகளின் வகைகள்
ஆ.5.நம்பிக்கைகள்
ஆ.5.1. மூட நம்பிக்கை
ஆ.5.2. பிறவி நம்பிக்கை
ஆ.5.3. பலியிடுதல்
ஆ.5.4. கிடாய் பலியிடுதல்
ஆ.5.5. பேய் பற்றிய நம்பிக்கை
ஆ.5.6. கழங்கிட்டுப் பார்த்தல்
ஆ.5.7. கலந்தொடாதிருத்தல்
ஆ.5.8. அம்மைநோய் குறித்த நம்பிக்கை

ஆ.6. நிமித்தங்கள்

ஆ.6.1. ஆழியிழைத்தல்

ஆ.6.2. விரிச்சி

ஆ.6.3. நன்னிமித்தங்கள்

ஆ.6.4. காகம்

ஆ.6.5. ஊழ்வினை

ஆ.6.6. சொர்க்கம் நரகம்

ஆ.7. எண்ணும் இலக்கியமும்

ஆ.7.1. பெண்களின் விளையாட்டு

ஆ.7.2.ஆண்களின் விளையாட்டு

ஆ.8.வீட்டு வாசலில் சாணம் தெளித்தல்

ஆ.9. பெண்கள் உலக்கையால் நெல் குற்றும் முறை

ஆ.9. மதுபானப் படையல் செய்து வழிபடுதல்

ஆ.10. அவ்வை நோன்பு

ஆ.11. விரதம் மேற்கொள்ளும் முறை

ஆ.11.1. நோன்பில் கூறப்படும் கதை

ஆ.11.2. சரிவர நோன்பு எடுத்ததன் நன்மை:

ஆ.11.3. தங்கைக்குத் திருமணம் ஆனது பற்றி மற்றொரு கதை

ஆ.11.4. நோன்பைச் சரிவர கடைப்பிடிக்காததால் ஏற்படும் விளைவுகள்

ஆ.11.5. கதை வேறுபாடுகள்

ஆ.11.6. நிர்வாணம்:

ஆ.11.7. முக்கிய அம்சங்கள்:

ஆ.11.8. மாந்திரீக நம்பிக்கைகள்

ஆ.12. அவ்வை நாச்சியார்

ஆ.13. இரவாண்டை

ஆ.13.1. இரவாண்டை நிகழும் இடம்

ஆ.13.2. இரவாண்டைச் சடங்கு செய்யும் விதம்

ஆ.அ. வீடு கட்டும் போதும் குடியேறும் போதும் நடைபெறும் சடங்குகள்

ஆ.ஆ.வீடுகுடியேறும் போது நடைபெறும் சடங்குகள்

ஆ.ஆ.1. நரிக்குறவர் சமூகத்தினர் வீடு குடியேறும் சடங்கு முறை

ஆ.ஆ.2. மறவர் சமூகத்தினர் வீடு கட்டுதல் சடங்கு

ஆ.ஆ.3. வெள்ளாளர் சமூகத்தினர் வீடு கட்டும் சடங்கு

ஆ.ஆ.4. முத்தரையர் சமூகத்தினர் வீடு கட்டும் சடங்கு

ஆ.ஆ.5.கோனார் சமூகத்தினர் வீடு கட்டும் சடங்கு

ஆ.ஆ.6. சக்கிலியர் சமூகத்தினர் வீடு கட்டும் சடங்கு

ஆ.ஆ.7. கள்ளர் சமூகத்தினர் வீடு கட்டும் சடங்கு

ஆ.ஆ.8. செம்மநாட்டு மறவர் சமூகத்தினர் வீடு கட்டும் சடங்கு

ஆ.இ. பிறப்புச் சடங்குகள்

ஆ.இ.1. பிள்ளைப் பேறு நோன்பு

ஆ.இ.2. பிறப்புத் தீட்டு நீக்கும் சடங்கு

ஆ.இ.3. நெய்யணி சடங்கு

ஆ.இ.4. காது குத்தல் பற்றிய நம்பிக்கை

ஆ.இ.5. குழந்தைக்குச் சேனை வைத்தல்:

ஆ.இ.6. முடியிறக்குதல், காதுகுத்துதல்

ஆ.இ.7. புலிப்பல் தாழி அணிவிக்கும் சடங்கு

ஆ.இ.8. கிண்கிணி அணிவிக்கும் சடங்கு

ஆ.இ.9. பிறந்தநாள் விழா

ஆ.இ.10. பெயர் சூட்டும் விழா (சட்டி ஹோம்)

ஆ.இ.11. பூணூல் அணியும் சடங்கு:

ஆ.ஈ. பூப்பெய்தல் சடங்கு

ஆ.உ. திருமணம்

ஆ.உ.1. திருமணம் சொல்லும் பொருளும்

ஆ.உ.1.1. மணமுறை

ஆ.உ.1.2. வாழ்க்கை நெறி:

ஆ.உ.2. பண்டைத் தமிழரின் திருமண முறைகள்

ஆ.உ.2.1. திருமணம் விழாவாதல்

ஆ.உ.2.2. இல்லுறை தெய்வச் சடங்குகள்

ஆ.உ.2.3. சங்க இலக்கியத்தில் பெண் கேட்டல் முறை

ஆ.உ.2.4. திருமணத்துக்கு உரியக் காலம்

ஆ.உ.2.5. நாள் குறிக்கும் வழக்கம்

ஆ.உ.2.6. மங்கல மகளிர் மணமகளை நீராட்டுதல்

ஆ.உ.2.7. வெண்ணூல் சூட்டுதல்

ஆ.உ.2.8. நிமித்தம் பார்த்தல்

ஆ.உ.2.9. இல்லுறை தெய்வச் சடங்குகள்

ஆ.உ.2.10. திருமணத்தில் தாலி

ஆ.உ.2.11. பெண் வீட்டில்திருமணம் நிகழ்தல்
ஆ.உ.2.12. திருமண நிகழ்வில் இடம்பெறும் மங்கலப் பொருட்கள்
ஆ.உ.2.13. திருமணத்தில் ஆரியச் சடங்குகள்
ஆ.உ.2.14. தீவலம் வரும் வழக்கம்
ஆ.உ.2.15. அருந்ததி காணல்:
ஆ.உ.2.16. தலைவன் சூடிய பூவைத் தலைவி சூடல்
ஆ.உ.2.17. முன்கை பற்றுதல்
ஆ.உ.2.18. பரிசம் போடுதல்
ஆ.உ.2.19. மணமகன் பரிசளித்தல்
ஆ.உ.2.20. சீர் கொடுத்தல்
ஆ.உ.3.பல்லின திருமண சடங்குகள்
ஆ.உ.3.1. நகரத்தார் திருமண சடங்குகள்
ஆ.உ.3.2. முதலியார்கள்
ஆ.உ.3.3. மள்ளர்
ஆ.உ.3.4. நாடார்கள்
ஆ.உ.3.5. பிராமணர்
ஆ.உ.3.6.வெள்ளாளர் சமூகத்தினர் பெண் கேட்டு வருதல்
ஆ.உ.3.7. கள்ளர் சமூகத்தினர் பெண் கேட்டு வருதல்
ஆ.உ.3.8. ஆசாரி சமூகத்தினர் பெண்கேட்டுச் செல்லுதல்
ஆ.உ.3.9. ஆசாரி சமூகத்தின் பிரிவுகள்
ஆ.உ.3.10. இள மறவர் சமூகத்தினர் பெண்கேட்டுச் செல்லுதல்
ஆ.உ.3.11. சக்கிலியர் சமூகத்தினர் பெண் கேட்டுச் செல்லுதல்
ஆ.உ.3.12. முத்தரையர் சமூகத்தினர் பெண் கேட்டு வருதல்
ஆ.உ.3.13. குயவர் சமூகத்தினர் பெண் கேட்டு வருதல்
ஆ.உ.3.14. பள்ளர் சமூகத்தினர்பெண் கேட்டு வருதல்
ஆ.உ.3.15. கோனார் சமூகத்தினர் பெண் கேட்டு வருதல்
ஆ.உ.3.16. செம்ம நாட்டு மறவர் சமூகத்தில் திருமணம்
ஆ.உ.3.17.வெள்ளாளர் சமூகத்தினர் முகூர்த்தக்கால் நடுதல்
ஆ.உ.3.18. கள்ளர் சமூகத்தினர்முகூர்த்தக் கால் நடுதல்

ஆ.உ.3.19. ஆசாரி சமூகத்தில் முகூர்த்தக்கால் நடுதல்
ஆ.உ.3.20. முத்தரையர் சமூகம் முகூர்த்தக் கால் நடுதல்
ஆ.உ.3.21. இள மறவர் சமூகத்தில் முகூர்த்தக் கால் நடுதல்
ஆ.உ.3.22. சக்கிலியர் சமூகத்தினர் முகூர்த்தக்கால் நடுதல்
ஆ.உ.3.23. பள்ளர் சமூகத்தினர் முகூர்த்தக் கால் நடுதல்
ஆ.உ.3.24. கோனார் சமூகத்தினர் முகூர்த்தக் கால் நடுதல்
ஆ.உ.4. பொருத்தம் பார்த்தல்
ஆ.உ.4.1. அனைத்துச் சமூகத்திற்கும் பொதுவான சடங்குகள்
ஆ.உ.4.2. ஜோதிடர் பார்க்கும் பத்து பொருத்தங்கள்
ஆ.உ.4.3. தொல்காப்பியர் கூறும் பத்துப் பொருத்தங்கள்
ஆ.உ.4.4. திருமணத்திற்கு முன் நடத்தப்படும் சடங்கு
ஆ.உ.4.5. வதுவை நீராட்டச் சடங்கு
ஆ.உ.4.6. ஆசாரி சமூகத்தின்சடங்கு
ஆ.உ.4.7. குயவர் சமூகத்தினரின் சடங்கு
ஆ.உ.4.8. செம்ம நாட்டு மறவர் திருமணச் சடங்கு
ஆ.உ.4.9. முத்தரையர் சமூகத்தின் சடங்கு
ஆ.உ.4.10. பள்ளர் சமூகத்தினர் சடங்கு
ஆ.உ.4.11. கோனார் சமூகத்தின் சடங்கு
ஆ.உ.4.12. திருமண நாளில் நடத்தப்படும் சடங்கு
ஆ.உ.4.13. முத்தரையர் சமூகத்தின் சடங்கு
ஆ.உ.4.14. குயவர் சமூகத்தினரின் சடங்கு
ஆ.உ.4.15. ஆசாரி சமூகத்தினரின் சடங்கு
ஆ.உ.4.16. கோனார் சமூகத்தினரின் சடங்கு
ஆ.உ.4.17. வல்லம்பர் சடங்கு
ஆ.உ.4.18. தீவலம் வரும் வழக்கம்
ஆ.உ.4.19. கள்ளர் சமூகத்தின் சடங்கு
ஆ.உ.4.20. சக்கிலியர் சமூகத்தின் சடங்கு
ஆ.உ.5. ஆசீர்வதித்தல்
ஆ.உ.5.1. மலர், நெல் தூவி வாழ்த்துதல்
ஆ.உ.5.2. மறவர் சமூகத்தினர்ஆசீர்வதித்தல்
ஆ.உ.5.3. பறையர் சமூகத்தினர்
ஆ.உ.5.4. கள்ளர் சமூகத்தினர்ஆசீர்வதித்தல்

ஆ.உ.5.5.குயவர் சமூகத்தினர் ஆசீர்வதித்தல்
ஆ.உ.5.6. பள்ளர் சமூகத்தினர் ஆசீர்வதித்தல்
ஆ.உ.5.7. முத்தரையர் சமூகத்தினர் ஆசீர்வதித்தல்
ஆ.உ.6. நரிக்குறவர் சமூகத்தினரின் திருமணம்
ஆ.உ.6.1. வாழைக்கன்று திருமணம்
ஆ.உ.6.2. தல் நாள் திருமணச் சடங்குகள்
ஆ.உ.6.3. இரண்டாம் நாள் சடங்கு
ஆ.உ.6.4. தெய்வத் தாலி கட்டுதல்
(மாங்னினு காளிபோத்)
ஆ.உ.6.5. தாலி கட்டுதல்
ஆ.உ.6.6. நலங்கு வைத்தல்
ஆ.உ.6.7. பொடிப்போடுதல் (மீசி)
ஆ.உ.6.8. தலை மோதுதல்
ஆ.உ.6.9. விருந்துண்ணுதல் (தாப்புனுதான்)
ஆ.உ.6.10. மூன்றாம் நாள் திருமணச் சடங்கு
ஆ.உ.6.11. தடி வைத்துத் தடுத்தல்
(தப்புனு தான்னா லாக்டித்து பிராவானு)
ஆ.உ.6.12. ஆர்த்தி எடுத்தல் (அர்த்தி)
ஆ.உ.6.13. மீன்பிடி விளையாட்டு
ஆ.உ.6.14. காப்பு அவிழ்ப்புச் சடங்கு
(காந்தா சோடனு)
ஆ.உ.7. பொதுவான திருமணச் சடங்கு முறைகள்
ஆ.உ.7. 1. மணமக்கள் அழைப்புச் சடங்கு
ஆ.உ.7. 2. காசியாத்திரை செல்லுதல்
ஆ.உ.7. 3. முகூர்த்தம் நடைபெறுதல்
ஆ.உ.7. 4. தாரை வார்த்தல்
ஆ.உ.7. 5. பாதபூசை
ஆ.உ.7. 6. மாப்பிள்ளை வீடு செல்லுதல்
ஆ.உ.7. 7. பரிசமிடல்
ஆ.உ.7. 8. சீர் கொடுத்தல்
ஆ.உ.8. ஆணின் திருமணம்
ஆ.உ.8.1. பெண்ணின் திருமணம்

ஆ.உ.9. சாந்தி முகூர்த்தம்
ஆ.உ.9.1. விளக்கேற்றுதல்
ஆ.உ.9.2. மணமகளின் தோற்றம்
ஆ.உ.9.3. திருமண நாள் காலமும் பொழுதும்
ஆ.உ.9.3.1. பிள்ளைமார் சமூகத்தில் திருமணம் நடைபெறும் காலம்
ஆ.உ.9.3.2. மறவர் சமூகத்தினரின் திருமண நாள்
ஆ.உ.9.3.3. கோனார் சமூகத்தினரின் திருமண நாள்
ஆ.உ.9.3. குயவர் சமூகத்தினரின் திருமண நாள்
ஆ.உ.9.3.4. ஆசாரி சமூகத்தினரின் திருமண நாள்
ஆ.உ.9.3.5. சக்கிலியர் சமூகத்தினர் திருமண நாள்
ஆ.உ.9.3.6. பள்ளர் சமூகத்தினர் திருமண நாள்
ஆ.உ.10. பெண் வீட்டில் திருமணம் நிகழ்தல்
ஆ.உ.10. 1. கள்ளர் சமூகத்தினர் பெண் வீட்டில் நிகழ்த்தும் திருமணம்
ஆ.உ.10.2. மறவர் சமூகத்தில் கோவிலில் நிகழும் திருமணம்
ஆ.உ.10.3. குயவர் சமூகத்தினர் பெண் வீட்டில் நிகழ்த்தும் திருமணம்
ஆ.உ.10.4. வெள்ளாளர் சமூகத்தினர் பெண் வீட்டில் நிகழ்த்தும் திருமணம்
ஆ.உ.10.5. நரிக்குறவர் சமூகத்தினர் ஆண் வீட்டில் நிகழ்த்தும் திருமணம்
ஆ.உ.10.6. முத்தரையர் சமூகத்தினர் பெண் வீட்டில் நிகழ்த்தும் திருமணம்
ஆ.உ.10.7. செட்டியார் சமூகத்தினர் பெண் வீட்டில் நிகழ்த்தும் திருமணம்
ஆ.உ.11. திருமண விருந்து
ஆ.உ.11.1. அசைவ உணவு
ஆ.உ.12. மலரணிதல்
ஆ.உ.13. சிலம்பு கழி நோன்பு
ஆ.உ.13.1. வெள்ளாளர் சமூகத்தில் சிலம்பு கழி நோன்பு
ஆ.உ.14. திருமண வீட்டை அலங்கரித்தல்
ஆ.உ.14.1. குயவர் சமூகத்தினரின் வீடு அலங்கரிப்பு

ஆ.உ.14.2. சக்கிலியர் சமூகத்தினரின் திருமண
வீடு அலங்கரிப்பு
ஆ.உ.14.3. வெள்ளாளர் சமூகத்தினரின் திருமண
வீடு அலங்கரிப்பு
ஆ.உ.14.4. பிற சமூகத்தினரின் அலங்கரிப்பு முறைகள்
ஆ.உ.15.மங்கல வாழ்த்து வழங்குதல்
ஆ.உ.16. திருமணத்தில் முரசு பயன்படுத்தல்
ஆ.உ.17. தாலி என்கிற திருமாங்கல்யம்
ஆ.உ.17.1. தாலி அணியும் வழக்கம்
ஆ.உ.17.2. மஞ்சளும் தாலியும்
ஆ.உ.17.3. ஐம்படைத் தாலி
ஆ.உ.17.4. திருமணத்தில் தாலி
ஆ.உ.17.5. தற்காலத்தில் தாலி முறைகள்
ஆ.உ.17.6. முத்தரையர் சமூகத்தின் தாலி வகை
ஆ.உ.17.7. வெள்ளாளர் சமூகத்தின் தாலி வகை
ஆ.உ.17.8. குயவர் சமூகத்தின் தாலி வகை
ஆ.உ.17.9. மறவர் சமூகத்தினரின் தாலி வகை
ஆ.உ.17.10. கள்ளர் சமூகத்தின் தாலி வகை
ஆ.உ.17.11. சக்கிலியர் சமூகத்தின் தாலி வகை
ஆ.உ.18. ஏறுதழுவி மண முடித்தல்
ஆ.உ.18.1. வட மஞ்சு விரட்டு
ஆ.உ.18.2. பட்டி மஞ்சு விரட்டு
ஆ.உ.18.3. விரட்டு மஞ்சு விரட்டு
ஆ.ஊ. இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.1. பொதுவான இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2. அடக்கம் செய்தல்
ஆ.ஊ.2.1. மருத்துவர் சமூகம்
ஆ.ஊ.2.2. செம்மநாட்டு மறவரின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2.3. குயவர்களின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2.4. குறவர்களின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2.5. உடையார் சமூகம்
ஆ.ஊ.2.6. முத்தரையர்
ஆ.ஊ.2.7. வல்லம்பர் சமூகத்தின் இறப்புச் சடங்கு

ஆ.ஊ.2.8. வெள்ளாளர் சமூகத்தின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2.9. ஆசாரி சமூகத்தின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2.10. கோனார் சமூகத்தினரின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.2.11. சக்கிலியர் சமூக இறப்பு
ஆ.ஊ.2.12. பள்ளர் சமூக இறப்பு
ஆ.ஊ.2.13. மறவரின் இறப்புச் சடங்கு
ஆ.ஊ.3. நடுகல் சடங்குகள்
ஆ.ஊ.3.1. நடுகல் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சி
ஆ.ஊ.3.2.கட்டிடம் போன்று அமைத்து வழிபடுதல்.
ஆ.ஊ.3.3. இடப்பட்ட இடத்தில் வீரனின் சிலை
ஆ.ஊ.4. நீத்தார்க்குச் செய்யும் சடங்கு முறைகள்
ஆ.ஊ.4.1. தென்புலத்தார் கடன் அல்லது படையல்
ஆ.ஊ.5. முரசு செய்யும் முறை
ஆ.ஊ.6. இறந்தோரைப் புதைத்தல்
ஆ.ஊ.6.1. இறந்தோரை எரித்தல்
ஆ.ஊ.6.2.இறந்தோர் வழிபாடு
ஆ.ஊ.7. கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள்
ஆ.ஊ.8. மகளிரின் கைம்மை நோன்பிற்கான சடங்குகள்
ஆ.ஊ.8.1. அணி நீக்குதல்
ஆ.ஊ.9. உணவு படைத்து வழிபடுதல் சடங்கு
இ.எ. வேளாண்மைச் சடங்குகள்
இ.எ.1. கதிர் அடிக்கும் முறை
இ.எ.2. கதிரைப் போர் அடிக்கும் முறை
இ.எ.3. வைக்கோள்போர் பற்றியது
இ.எ.3.1.கள்ளர் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.3.2. முத்தரையர் சமூகத்தின் வேளாண் சடங்கு
இ.எ.3.3. மறவர் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.3.4. உடையார் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.3.5. சக்கிலியர் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.3.6. பள்ளர் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.3.7. கோனார் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு

இ.எ.3.8. ஆசாரி சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.3.9. குயவர் சமூகத்தின் அறுவடைச் சடங்கு
இ.எ.4.மழை வேண்டுதல் சடங்குகள்
இ.எ.4.1. பெரும்பாலான சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.2. கள்ளர் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.3. முத்தரையர் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.4. மறவர் சமூகத்தினரின் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.5. குயவர் இன மக்கள் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.6. சக்கிலியர் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.7. நரிக்குறவர் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.8. பள்ளர் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4..9. நாடார் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.10. கோனார் சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.4.11. ஆசாரி சமூகத்தினர் மழை வேண்டுதல்
இ.எ.5. நன்செய்ப் பயிர்கள்
இ.எ.6.உடையார் சமூகத்தின் ஆடி நோன்பு
இ.எ.7.வயலில் கிடைபோடும் வழக்கம்
இ.எ.8. உணவு முறைகள்
இ.எ.9. விளைபொருட்கள்
ஈ. திருவிழாவும் வழிபாட்டுச் சடங்குகளும்
ஈ.அ. இலக்கியம் வழி அறியப்படும் தொல்தமிழர்களின் இயற்கை வழிபாடு:
ஈ.அ.1. சங்க இலக்கியங்களில் வழிபாடு
ஈ.ஆ. திருவிழா
ஈ.ஆ.1. திருவிழாவின் அமைப்பு முறை
ஈ.ஆ. 2. புற அமைப்பு
ஈ.ஆ. 3. மந்திரச் சடங்கு
ஈ.ஆ.4. தெய்வ வழிபாட்டில் மந்திரம் குறித்த நம்பிக்கைகள்
ஈ.ஆ.5. யாகம் செய்தல் சடங்கு
ஈ.ஆ.6. இறைவனுக்கு செய்யும் சடங்கு முறைகள்
ஈ.ஆ.7. திருவிழா கொண்டாடுவதனை அறிவிக்கும் முறை
ஈ.ஆ.8. திருவிழா ஏற்பாடு
ஈ.ஆ.8.1. ஊர்ச்சாட்டுதல் (அறிவித்தல்)

ஈ.ஆ.8.2. தோரணம் கட்டுதல்
ஈ.ஆ.8.3. முகூர்த்தக்கால் நடுதல்
ஈ.ஆ.8.4. காப்புக் கட்டுதல்
ஈ.ஆ.8.5. தீ மிதித்தல்
ஈ.ஆ.8.6. திருவிழாவின் தொடக்க நிகழ்வு
ஈ.ஆ.8.7. சாமி அழைத்தல்
ஈ.ஆ.8.8. பூசைப் பெட்டி அலங்காரம்
ஈ.ஆ.8.9. கரகம் எடுத்தல்
ஈ.ஆ.8.10. கரகம் எடுத்தல்
ஈ.ஆ.8.11. பொங்கல் வைத்தல்
ஈ.ஆ.8.12. பலியிடுதல்
ஈ.ஆ.8.13. கிடாய் வெட்டுதல்
ஈ.ஆ.8.14. சினை ஆட்டினை வெட்டுதல்
ஈ.ஆ.8.15. கார்த்திகை விழா
ஈ.ஆ.8.16. பூந்தொடை விழா
ஈ.ஆ.8.17. தை நீராடல்
ஈ.ஆ.8.18. தைப்பொங்கல் விழா
ஈ.ஆ.8.19. ஆடி அமாவாசை
ஈ.ஆ.8.20. இரவாண்டை எனும் வளமைச் சடங்கு
ஈ.ஆ.8.21. கொப்பி கொட்டுதல்
ஈ.ஆ.8.22. மதுவெடுப்பு
ஈ.ஆ.8.23. முளைப்பாரி எடுத்தல்
ஈ.ஆ.8.24. திருவாதிரை நோன்பு
ஈ.ஆ.8.25. ஓணம் விழா
ஈ.ஆ.8.26. உத்திர விழா
ஈ.ஆ.9. திருவிழா கொண்டாடப்படும் காலம்
ஈ.ஆ.10. அனைத்து சமூகத்தினருக்கும் பொதுவான திருவிழா
ஈ.ஆ.11. பொதுவான பலியிடல் முறை
ஈ.ஆ.11. 1. முத்தரையர் சமூகத்தினர் திருவிழா
ஈ.ஆ.11. 2. குயவர்களின் திருவிழா
ஈ.ஆ.11. 3. மறவர் சமூகத்தினரின் திருவிழா
ஈ.ஆ.11.4. செம்ம நாட்டு மறவரின் திருவிழா
ஈ.ஆ.11.5. மறவர் சமூகத்தினரின் திருவிழா

ஈ.ஆ.11.6. கள்ளர் சமூகத்தினரின் திருவிழா

ஈ.ஆ.11.7. உடையார் சமூகத்தின் திருவிழா

ஈ.ஆ.11.8. கோனார் சமூகத்தின் திருவிழா

ஈ.ஆ.11.9. பள்ளர் சமூகத்தின் திருவிழா முறை

ஈ.ஆ.11.10. ஆசாரி சமூகத்தின் திருவிழா முறை

ஈ.ஆ.11.11. நரிக்குறவர் சமூகத்தின் திருவிழா

ஈ.ஆ.11.12. வெள்ளாளர் சமூகத்தின் திருவிழா

ஈ.ஆ.12. பொதுவான திருவிழா முறைகள்

ஈ.ஆ.13. வெறியாடுதல்

ஈ.ஆ.13.1. வெறியாட்டில் பலி கொடுத்தல்

ஈ.ஆ.13.2. தற்காலத்தில் வேலன் வெறியாடுவதன் நம்பிக்கை

ஈ.ஆ.14.1. வெள்ளாளர் சமூகத்தினர் குறிகேட்டல் முறை

ஈ.ஆ.14.2. முத்தரையர் சமூகத்தின் குறிகேட்டல் முறை

ஈ.ஆ.14.3. இளமறவர் சமூகத்தின் குறி கேட்டல் முறை

ஈ.ஆ.14.4. உடையார் சமூகத்தினர் குறி கேட்டல் முறை

ஈ.ஆ.14.5. சக்கிலியர் சமூகத்தினர் குறி கேட்டல் முறை

ஈ.ஆ.14.6. பள்ளர் சமூகத்தினர் குறி கேட்டல் முறை

ஈ.ஆ.15. சிவகங்கை மாவட்டக் கோயில்கள்

ஈ.ஆ.15.1. நவபாஷாண பைரவர்

ஈ.ஆ.15.2. திருக்கோஷ்டியூர் சௌமிய நாராயண பெருமாள் கோவில்

ஈ.ஆ.15.3. நாட்டரசன்கோட்டை கண்ணுடைய நாயகி

ஈ.ஆ.15. 4. குன்றக்குடி முருகன் கோவில்

ஈ.ஆ.15. 5. பிள்ளையார்பட்டி கோவில்

ஈ.ஆ.15. 6. சிங்கம்புணரி சேவுகப் பெருமாள் கோவில்

ஈ.ஆ.15. 7. திருக்கொடுங்குன்ற நாதர் திருக்கோவில் பிரான்மலை

ஈ.ஆ.15. 8. சுவர்ண மூர்த்திஸ்வரர் கோவில் கண்டதேவி

ஈ.ஆ.15. 9. அருள்மிகு சொர்ணகாளீஸ்வரர் திருக்கோயில்

ஈ.ஆ.15. 10. அருள்மிகு வெட்டுடையாள் காளி திருக்கோவில்

ஈ.ஆ.15. 11. அரியக்குடி திருவேங்கடமுடையான் திருக்கோவில்

உ. சகுன நம்பிக்கையும் மருத்துவ முறைகளும்

உ.அ. விருந்தினர் பற்றிய சடங்குகள்

உ.ஆ. கண்ணேறு கழித்தல்

உ.இ. சகுனங்கள்

உ.இ.1. முத்தரையர் இனத்தின் சகுன முறை

உ.இ.1.1.. ஆந்தை கத்துதல்

உ.இ.1.2. கழுகு, காகம்

உ.இ.1.3. பறவைகள் கத்தும் சகுனம்

உ.இ.1.4. செம்போத்து

உ.இ.1.5. பல்லி கத்துதல்

உ.இ.1.6. கண் துடித்தல்

உ.இ.1.7. முன்னோர் பெயரினை வைக்கும் வழக்கம்

உ.இ.1.8. மருத்துவ முறை

உ.இ.2.கள்ளர்களின் சகுன முறைகள்

உ.இ.2.1. கழுகு, காக்கை

உ.இ.2.2. கூகை அலறல்

உ.இ.2.3. பல்லி சொல்லும் பலம் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

உ.இ.3. உடையார் சமூகத்தினர்

உ.இ.3.1. பல்லி

உ.இ.3.2. காக்கை

உ.இ.3.3. கண் துடித்தல்

உ.இ.3.4. தும்முதல்

உ.இ.5. ஆசாரி சமூகத்தினர்

உ.இ.5.1. பல்லியின் சகுனம்

உ.இ.6. மறவர் சமூகத்தினர்

உ.இ.6.1. பல்லி, கெவிலி சத்தம்

உ.இ.6.2. காக்கைக்குச் சோறு இடுதல்

உ.இ.6.3. ஆடி நோன்பு

உ.இ.6.4. முன்னோர் பெயரினை இடுதல்

உ.இ.6.5. கண் துடித்தல்

உ.இ.6.6. தும்முதல்

உ.இ.7. வெள்ளாளர் சமுக்கத்தின் சகுன நம்பிக்கை
உ.இ.7.1. பல்லி கத்துதல்
உ.இ.7.2. காக்கைக்குச் சோறு இடுதல்
உ.இ.7.3. கண் துடித்தல்
உ.இ.7.4. தும்முதல்
உ.இ.7.5. பறவைகள் சகுனம்
உ.இ.8. குயவர் சமூகத்தின் சகுன நம்பிக்கை
உ.இ.8.1. பல்லி கத்துதல்
உ.இ.8.2. காக்கைக்குச் சோறு இடுதல்
உ.இ.8.3. கண் துடித்தல்
உ.இ.8.4. குயவர்களின் மருத்துவ முறை
உ.இ.8.5. முன்னோர் பெயரினை வைத்தல்
உ.இ.9. சக்கிலியர் சமூகத்தினரின் சகுன நம்பிக்கை
உ.இ.9.1. காகம் கரைதல்
உ.இ.9.2. பல்லி கத்துதல்
உ.இ.9.3. காக்கைக்குச் சோறு இடுதல்
உ.இ.9.4. கண் துடித்தல்
உ.இ.9.5. தும்முதல்
உ.இ.9.6. முன்னோர் பெயரினை வைத்தல்
உ.இ.9.7. மருத்துவ முறை
உ.இ.10. மறவர் சமூகத்தினரின் சகுன நம்பிக்கை
உ.இ.10.1. காகம் கத்துதல்
உ.இ.10.2. தும்முதல்
உ.இ.10.3. நல்ல சகுனங்கள் குறித்த நம்பிக்கைகள்
உ.இ.11. செட்டியார் சமூகத்தினரின் சகுன நம்பிக்கை
உ.இ.11.1. ஆந்தை கத்துதல்
உ.இ.11.2. பல்லி கத்துதல்
உ.இ.11.3. பூனை செல்லுதல்
உ.இ.11.4. கண் துடித்தல்
உ.இ.11.5. எறும்பு ஊறுதல்
உ.இ.11.6. விரதம் இருத்தல்
உ.இ.11.7. முன்னோர் வழிபாடு
உ.இ.11.8. முன்னோர் பெயரினை வைக்கும் முறை

உ.இ.11.9. மருத்துவ முறைகள்

உ.இ.12.பள்ளர் சமூகத்தின் நம்பிக்கை

உ.இ.12.1. பல்லி கத்துதல்

உ.இ.12.2. காகம்

உ.இ.12.3. அண்டல் பறவையின் சகுன நம்பிக்கை

உ.இ.13.மருத்துவர் சமூகத்தின் மருத்துவ முறை

உ.இ.14.பிற பண்பாட்டுக் கூறுகள்

ஊ. சிறுதெய்வ வழிபாடுகள்

ஊ.அ. நிலத்தெய்வ வழிபாடு

ஊ.ஆ. கிராம தெய்வங்கள்

ஆ.இ. சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ஊ.ஈ. மரங்களில் உள்ள தெய்வங்கள்

ஊ.உ. பூசாரி

ஊ.உ.1. சாமியாடுதல்

ஊ.உ.2. நேர்த்திக்கடன்

ஊ.உ.3. ஆண் தெய்வங்கள்

ஊ.உ.3.1. சங்கிலி கருப்பர்

ஊ.உ.3.2. மாயாண்டி

ஊ.உ.3.3. தண்டீஸ்வரம் அய்யனார்

ஊ.உ.3.4. உச்ச காஞ்சிர ஐய்யா

ஊ.உ.3.5. கருப்புசாமி

ஊ.உ.3.6. முனியப்பசுவாமி

ஊ.உ.3.7. வள்ளுவசாமி

ஊ.உ.3.8. ஊரைக் காத்தவர்

ஊ.உ.3.9. செந்தலரிய முனியசாமி

ஊ.உ.3.10. வேட்டப்ப சுவாமி

ஊ.உ.3.11. அய்யனார்

ஊ.உ.3.12. சோனையா

ஊ.உ.3.13. அரச மகன்

ஊ.உ.3.14. மாடசாமி

ஊ.உ.3.15. சுடலை மாடசுவாமி

ஊ.உ.3.16. கூடலிங்கம்

ஊ.உ.3.17. நல்லையா முனீஸ்வரர்

ஊ.உ.3.18. சங்கையா கோவில்

ஊ.உ.3.19. கருப்பர்

ஊ.உ.3.20. சந்த வழியான்

ஊ.உ.3.21. வீரப்பையா, முனியைய்யா

ஊ.உ.3.22. சண்முகநாத சுவாமி

ஊ.உ.3.23. தர்மமுனீஸ்வரர் கோவில்

ஊ.உ.3.24. முருகன் கோவில்

ஊ.உ.3.25. மாலையடியான்

ஊ.உ.3.26. கருப்பர்

ஊ.உ.3.27. வெட்டுடை முனி

ஊ.உ.3.28. ஆண்டவர் கோவில்

ஊ.உ.3.29. கருப்பசாமி

ஊ.உ.3.30. மணியங்குடி கருப்பசாமி

ஊ.உ.3.31. மாசாணத்தான்

ஊ.உ.3.32. காலாடி கருப்பர்

ஊ.உ.3.33. முனியைய்யா

ஊ.உ.3.34. சங்கிலிக் கருப்பர்

ஊ.உ.4. தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, படையல் பொருள்கள்

ஊ.உ.4.1. சமயபுரத்து மாரியம்மன்

ஊ.உ.4.2. மலையாள மாரியம்மன்

ஊ.உ.4.3. அடைக்கல காத்தா கோவில்

ஊ.உ.4.4. கள்ளச்சி அம்மன்

ஊ.உ.4.5. அம்மன்

ஊ.உ.4.6. ஏழையைக்காத்த அம்மன்

ஊ.உ.4.7. அங்காள பரமேஸ்வரி

ஊ.உ.4.8. மாணிக்கவள்ளி

ஊ.உ.4.9. ஆத்தங்கரை காளியம்மன்

ஊ.உ.4.10. குட்டி அம்மன்

ஊ.உ.4.11. கொல்லங்குடி காளி கோவில்

ஊ.உ.4.12. காளி கோவில்

ஊ.உ.4.13. மடப்புரம் பத்ரகாளி

ஊ.உ.4.14. மாரியம்மன்

ஊ.உ.4.15. தேனாட்சி அம்மன்

ஊ.உ.4.16. சீலைக்காரியம்மன்
ஊ.உ.4.17. தீப்பாய்ந்த அம்மன்
ஊ.உ.4.18. தொட்டிச்சி அம்மன்
ஊ.உ.4.19. ஒத்தப்பனை காளி
ஊ.உ.4.20. காடேறி அம்மன்
ஊ.உ.4.21. பாம்பலம்மன்
ஊ.உ.4.22. மின்னஞ்செட்டி காளி என்ற காட்டு மாரியம்மன்
ஊ.உ.4.23. முத்தாலம்மன்
ஊ.உ.4.24. செல்வி அம்மன்
ஊ.உ.4.25. மாரியம்மன்
ஊ.உ.4.26. செல்லியம்மன்
ஊ.உ.4.27. உய்ய வந்தம்மன்
ஊ.உ.4.28. குழலியம்மன்
ஊ.உ.4.29. காளி, மீனாட்சி வழிபாடு
ஊ.உ.4.30. உடை மரத்துக்காளி
ஊ.உ.4.31. நரச்சியம்மன்
ஊ.உ.4.32. தூபாக்குழி காளியம்மன்
ஊ.உ.4.33. வாழவந்த அம்மன் கோவில்
ஊ.உ.4.34. கூத்தாயி அம்மன்
ஊ.உ.4.35. பெண் தெய்வ வழிபாடு
ஊ.உ.5. கொளு அல்லது பாவை வழிபாடு
ஊ.உ.6. முன்னோர் வழிபாடு
ஊ.உ.7. ஆயிரங்கண் பானை எடுத்தல்
ஊ.உ.8. கரும்பால் தொட்டில் கட்டுதல்
ஊ.உ.9. விரதம் இருத்தல்
ஊ.உ.10. உருண்டு கொடுத்தல்
ஊ.உ.11. பலியும் படையலும்
ஊ.உ.12. பூக்குழி இறங்குதல்
ஊ.உ.13. பிறை வழிபாடு
ஊ.உ.14. படையல் பொருள் குறித்த நம்பிக்கைகள்
ஊ.உ.14.1. தேங்காய் பழங்கள் படைத்து வழிபடும் முறை
ஊ.உ.14.2. மர வழிபாடு

முடிவுரை

முதன்மைச் சான்று - 1

முதன்மைச் சான்று – 2

துணைநூல் பட்டியல்

Objective of the Project:

பேராய்வுத்திட்ட நோக்கங்கள்:

உலகத்தில் வாழுகின்ற மானுட இனங்களுள் தொல் பழமையும், வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் கொண்டிருப்பது தமிழினமாகும். இவ்வினம் பல்வேறு தேசங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றது. வாழும் இடங்களில் எல்லாம் தமக்கான பண்பாட்டு அடையாளத்தினைக் காத்து வருகின்றனர். தமிழர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் பண்டைக் காலம் தொட்டு மனிதன் பின்பற்றி வந்த சடங்கு முறையினை இன்று வரை காத்து வருகிறான். அவற்றுள் தமிழகத்தின் தென் பகுதியாக இருக்கின்ற சிவகங்கை மாவட்டத்தில் மக்கள் எவ்வகையான சடங்கு முறையினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். என்பதனை இவ்வாய்வு நோக்கமாக வைத்து அமையப் பெற்றுள்ளன. அம்மாவட்ட மக்களின் பண்பாடு, திருவிழாவில் பின்பற்றப்படும் சடங்குகள், உணவு முறையில் பயன்படுத்தும் சடங்குகள், தமிழரின் வீரத்தினை வெளிப்படுத்தும் மஞ்சு விரட்டில் காணப்படும் சடங்குகள், ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் இருந்து வருகின்ற சடங்குகள், ஒரே மாவட்டமாக இருந்தாலும் வட்டாரத்தில் இருந்து வேறுபடும் சடங்கு முறைமைகள், ஆகியவற்றினைத் திரட்டி புகைப்படத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சமூகம் என்பது மனிதன் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து, குடும்பமாக ஒன்று கூடி வாழ்வதனைக் குறிப்பதாகும். காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்ந்து வந்த ஆதி (குடி) காலத்து மனிதன் ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் குடிபெயர்ந்து வாழத் தொடங்கினான். இம்முறையே புதிய நாகரிக வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது.

மனிதன் ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் தகுந்த மாதிரி தம்மையும், தாம் வாழும் சமுதாயத்தையும், சமூகத்தையும் மாற்றினான். ஒன்று கூடி வாழ்ந்த மனிதன்

தங்களின் நலன் கருதி சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றத் தொடங்கினான். கால மாற்றத்தில் சடங்கு முறைகள் முழுவதும் மாற்றம் பெறுவதில்லை. ஒரு சில சிறு மாற்றத்துடன் தொடர்ந்து வருகின்றது. இவ்வகை மாற்றங்களுடன் இருப்பதால்தான் இளைய சமுதாயமும் தற்காலத்தில் சடங்கு முறையினைப் பின்பற்றி வருகின்றது. ஒரு இனத்தின் நாட்டினர் மட்டுமோ, ஒரு சிறுவகுப்பினரோ அல்லது தனித்தனி ஆட்கள் மட்டிலுமோ எந்த ஒரு செயல்களையும் ஒழுங்காகச் செய்து வருவதனையே 'வழக்கம்' என்பர். இதனைப் பிற்காலத்தில் 'சடங்கு' என்றனர். சடங்குகள் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல சமுதாயத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ஒரே சமூகமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வெவ்வேறு சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இவை தனிமனிதன் சார்ந்ததாகவும் சமுதாயம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளன. சடங்கு என்பது மனித வாழ்க்கையில் பிரிக்க முடியாத, அவனது வாழ்வோடு கலந்த ஒன்றாக உள்ளது இவை அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டி கொடுப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

வீட்டில் நடக்கும் நல்லவை, தீயவை இரண்டிற்கும் உரிய நேரம் பார்த்து முறைப்படி தகுந்த சடங்குகள் செய்தே நிறைவு செய்கின்றனர். சடங்கு என்பது இன்று தோன்றியவை அல்ல. மனிதன் தோன்றிய நாளில் இருந்தே தொடர்கிறது. இனக் குழுவாய் வாழ்ந்த மனிதன் தமக்கு நிகழும் ஒருசில அமங்கலச் செயல்கள் ஏதோ ஒரு குறைபாட்டால் வருகிறது என்று எண்ணினான். இக்குறைபாடுகளில் இருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள சில சடங்கு முறைகளினைச் செய்தான். இதுவே பிற்கால வளர்ச்சியாலும் பல்வேறு சமூகத்தினர் அல்லது இனக் குழுவினருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பாலும் மந்திரங்களாக அறிமுகமாயின. இத்தொழிலைச் செய்வதற்கு என்று தனி ஆட்களும் இருந்து வருகின்றனர். கோவில், திருமணம் முதலான நல்ல காரியத்திற்கு மந்திரம் ஓதுபவர் தனியாகவும், இறப்பு முதலான பிற

அமங்கல நிகழ்விற்கு எனத் தனியாக மந்திரம் சொல்லுவோரும் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு என்று அதாவது அவர்கள் ஓதும் மந்திரத்தில் சிறு வேறுபாடுகள் உள்ளன.

திருமணம், வீடு கட்டுதல், வீடு குடியேறுதல் முதலான நல்ல காரியங்கள் தொடங்கும் முன்பும் சில சடங்குகள் செய்கின்றனர். இவ்வகைச் சடங்குகள் செய்தால் தாம் தொடங்கும் காரியத்திற்கு நல்லது என்று நம்பினான். தீமைகளில் இருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளவும், நன்மையாய் முடிய வேண்டியும் முன்னேற்பாடாகச் செய்தான். மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவனது வாழ்வு முழுவதும் சடங்கு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. கோவில் கும்பிடுவதாக இருந்தாலும், திருவிழா கொண்டாடுதல் என அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் மனிதன் சடங்குகள் செய்தே பழக்கப்பட்டுள்ளான். இந்த முறைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆதி குடி மனிதனிடம் இருந்து வந்தவையாகும். நாகரிகம் அடைந்த இன்றைய மனிதனிடமும் நாகரிகமற்ற பழங்குடி மக்களிடமும் சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. இதனைச் சடங்குகளாகப் பார்க்காமல் சமூகவியல், இனவரைவியல், பண்பாட்டு வழக்காற்றியல் என்ற நோக்கில் பார்க்கப்படுகிறது.

சடங்கு என்பது மனிதனின் வாழ்வின் பின்னிப் பினைந்த ஒன்றாகும். சடங்குகள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாகப் பயன்படுத்துவது கிடையாது. பெயர் சூட்டு விழா, காதணி விழா, கோவில் திருவிழா, கிராமத் திருவிழா, இயற்கை சார்ந்த திருவிழா முதலானவை பகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதும் தரப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் குறித்த சடங்கு முறைகள் நூலாக வெளி வந்துள்ளன. ஏதேனும் ஒரு சடங்கு முறையினை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. பண்பாட்டுடன் கலந்த சமூகச் சடங்குகளை சடங்க

இலக்கியத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு வரவில்லை. தமிழகத்தின் பின் தங்கிய மாவட்டமான சிவகங்கை மக்களின் பண்பாட்டுச் சடங்குகள் குறித்து எந்த ஒரு ஆய்வும் வரவில்லை. சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டில் இருக்கும் இவ்வகைச் சடங்கு முறைகளினை இது வரை தொகுத்தும் தரவில்லை. பண்பாட்டியல் நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்து தருவது இதுவே முதல் முறையாகும்.

Details of the objectives were achieved:

பேராய்வுத் திட்டத்திற்கெனத் தேர்ந்து கொண்ட நோக்கங்கள் நிறைவு பெற்றுள்ளமை பற்றிய விவரங்கள்:

தமிழ்ச் சமூகம் நீண்ட வரலாற்று மரபினைக் கொண்டது. இதன் மரபில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொன்மையான வடிவங்கலாகிய, இலக்கியங்கள், கலைகள், வரலாறுகள் போதுமானவை ஆகாது. மனித வாழ்க்கையில் பிரிக்க முடியாத பழக்க வழக்கங்கள், வழக்காறுகள், வாய்மொழிப் பாடல்கள், நிகழ்த்துக் கலைகள், வழிபாடுகள், சடங்குகள் முதலியவற்றின் மூலமாகத்தான் மனிதனின் பண்பாட்டு வேர்களைப் பிரித்தறிய முடியும்.

சடங்கு முறைகளினை மனிதன் பண்டைக்காலம் தொட்டே நிகழ்த்தி வருகிறான். பல்கலைக்கழக மானியக் குழு உதவியுடன் ‘சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியச் சடங்கு முறைமையில் சங்ககால எச்சம் - ஒரு தேடல்’ எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்ய எத்தனித்த போது சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள வட்டாரங்கள் அதன் கீழ் உள்ள கிராமங்கள் அனைத்தினையும் பகுத்து, அங்கு உள்ள மக்கள் அனைவரையும் பார்த்து அவர்கள் பின்பற்றுகின்ற சடங்கு முறைகள் என்ன என்பது தொகுக்கப்பட்டது. அக்கிராமங்களில் பல்வேறு சமூகத்தினர் இருந்தால் அவர்களின் சடங்குகள்

பிறரிடம் இருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதனையும் திரட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்குக் கள ஆய்வு சென்ற போது அங்குக் கிடைத்த சடங்கு முறைகள், அவர்களிடம் உள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகள், திருவிழா காலம், பிற விசேசங்களில் செய்கின்ற சடங்குகள், பிற நேரங்களில் செய்து வருகின்ற சடங்கு முறைகள் அனைத்தும் புகைப்படத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சடங்கு முறைகள் அனைத்தும் சங்க காலச் சடங்கு முறைகளில் இருந்து எவ்வாறு வேறுபட்டு இன்று கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, சங்க இலக்கியப் பாடலுடன் தரப்பட்டுள்ளது. கோவில் விழாக்களில் ஆண், பெண் இருவருக்கும் தனித்தனியா இருக்கும் புதுமையான சடங்கு முறைகளும் தரப்பட்டுள்ளன. உழவு நாள், அறுவடை நாளில் மக்கள் பின்பற்றும் சடங்குகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

இரத்தக் காயம் ஏற்பட்டால் வெள்ளைத் துணியை எறித்து அதில் வரும் கரு நிறச் சாம்பலை சுண்ணாம்பு கலந்து வெல்லத்துடன் அம்மியில் வைத்து அரைக்கின்றனர். இம்முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட மருந்தினை எடுத்து காயம் பட்ட இடத்தில் கட்டி விடுகின்றனர். புளியம் பட்டையை எறித்தும் இதே முறையில் காயத்திற்குப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இது போன்ற நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவ முறைகள் அனைத்துச் சமூக மக்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. இவ்வகையான சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்விற்கு பல்கலைக்கழக மானியக் குழு உதவியது.

சடங்கு என்பது மனித வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய செயல் முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இறுக்கமான விதிகளை உள்ளடக்கியதாகும். ஆதி குடி மனிதன் ஏற்படுத்திய சடங்கு முறைகள் இன்றைய காலத்திலும் சில மாற்றத்துடன்

பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதனை ‘சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியச் சடங்கு முறைமையில் சங்க காலத்து எச்சம் - ஒரு தேடல்’ எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்ய நோக்கங் கொண்ட போது, பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) அதற்கு ஒத்தாசையாக அமைந்தது.

சிவகங்கை மக்களின் பண்பாட்டுச் சடங்குகளில் உள்ள சங்க இலக்கிய எச்சங்களினை அடையாளம் காண இப்பெருந்திட்ட ஆய்வு துணையாக இருந்தது எனலாம். இத்திட்டத்திற்கு உதவி செய்ததன் வழி ஒரு மாவட்ட மக்களிடம் உள்ள பண்பாடு சார்ந்த சடங்கு முறைகள் என்னென்ன என்பதனை அடையாளம் காண முடிந்தது.

Achievements from the Project

இப்பேராய்வுத் திட்டத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றியுள்ள சாதனைகள்:

சிவகங்கைச் சீமைக்கென ஏராளமான பெருமைகள் உண்டு. உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்திய பழங்கோயிலொன்று இங்குள்ளது. **‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்’** என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தைப் பாடிய கணியன் பூங்குன்றனார் பிறந்த மகிபாலன்பட்டி இந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. ஒக்கூர் மாசாத்தியார், நட்புக்கு இலக்கணம் வகுத்த பிசிராந்தையார், மருதுபாண்டியர் போன்றோரைப் பெற்ற பெருமை கொண்ட மாவட்டம் இது.

மந்திரம் தொடர்பான நம்பிக்கைகளில் நன்மை தருவனவாக அமைவன நலம் காக்கும் நம்பிக்கைகள் ஆகும். மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் பேய் முதலான அச்சம் தருவனவற்றிற்கு மாந்திரச் சடங்குகள் செய்வது வழக்கில் இல்லை. தெய்வத்திற்கும் சில சடங்குகள் செய்து வருகின்ற முறைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒன்றனைப் போலச் செய்தல் அல்லது பாவனை, மனிதனின் பழக்க வழக்கம், அன்றாட வாழ்க்கையின் நடத்தை முறை என்னும் கொள்கையினைப் பின்பற்றி அமைபவை மந்திரங்களாகும். இயற்கையின் நிகழ்வுகளைப் பார்த்து மனிதன் பல்வேறு பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டான். இயற்கை தனது செயல்பாடுகளில் இருந்து மாறுபட்ட பொழுது இதனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக ஒருவகையான மந்திரங்களைக் கையாண்டான்.

சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய சடங்கு முறையில் ஒவ்வொரு சமூகத்தினரிடமும் ஒரு சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இம்முறைகள் பண்டைத் தமிழரிடமும் இருந்தது. பண்டைக்கால முறையினையே தற்கால மனிதன் பின்பற்றி வருகிறான் என்பதனை அவனது சடங்குகளின் வழி அறிய முடிகிறது. பலியிடல், வேலன் வெறியாடல், நெல் தூவிப் பார்த்து தன் மகளுக்கு நேர்ந்தது யாது என கட்டுவிச்சியிடம் குறி கேட்டு பலி கொடுத்தல் முதலானவை நடைபெற்று வருகின்றன. நல் இரவில் இந்நிகழ்வினை நடத்தி இருக்கின்றனர். வெறியாடுவதற்கான களம் அமைத்து, மாலை சூட்டி, பாடல் பாடி, பலி கொடுத்து, பலியிட்டதன் குருதியினைத் தூவி வெறியாடினர். இதே மரபு தற்காலத்திலும் மக்களிடம் சில மாற்றங்களுடன் இருந்து வருகின்றது.

நெல் தூவிப் பார்த்து குறி கேட்கும் மரபு தற்காலத்தில் இல்லை. ஆனால் சாக்கோட்டை ஒன்றியம், நெற்குப்பை முதலான ஒருசில இடங்களில் குறி கேட்கும் பொழுது நவ தானியங்களுடன் நெல்லும் வைத்துள்ளனர். சங்க காலத்தில் இரவில் இச்சடங்கு முறையினைச் செய்துள்ளனர். தற்காலத்திலும் இதே முறை இருக்கின்றன. இவ்வகைச் சடங்கு செய்வது சுற்றத்தார்க்கும் பிறருக்கும் தெரியாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இரவில் செய்து வருகின்றனர். மனிதர்கள் குறிப்பாக பெண்கள் பயந்து இருத்தல், பேய் பிடித்து இருத்தல்

முதலானவற்றிற்கு ஜோதி முத்து போட்டுப் பார்த்து சுகமாக பரிகாரங்கள் கூறப்படுகிறது. நோயில் இருக்கும் ஆடு, மாடு போன்ற விலங்குகளுக்கும் மந்திரித்து அதாவது ஜோதி பார்த்து மருத்துவ முறைகள் தரப்படுகிறது. கிரகத்தினால் ஏற்பட்டால் பரிகாரமும், தமது மந்திரத்தால் தீர்க்க முடியாது என்றால் மருத்துவ மனைக்குத் தூக்கிச் செல்லும் வழி முறைகளும் சாமியாரால் கூறப்படுகிறது. பேய் பிடித்தவரிடம் இருந்து பேய் நீங்க தெய்வத்திற்கு சிதறு தேங்காய் உடைத்து சூடம் கொழுத்துவதனை பரிகாரமாக வைத்துள்ளனர்.

சமூகம் என்பது மனிதன் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து, குடும்பமாக ஒன்று கூடி வாழ்வதனைக் குறிப்பதாகும். காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்ந்து வந்த ஆதி (குடி) காலத்து மனிதன் ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் குடிபெயர்ந்து வாழத் தொடங்கினான். இம்முறையே புதிய நாகரிக வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. மனிதன் ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் தகுந்த மாதிரி தம்மையும், தாம் வாழும் சமுதாயத்தையும், சமூகத்தையும் மாற்றினான். ஒன்று கூடி வாழ்ந்த மனிதன் தங்களின் நலன் கருதி சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றத் தொடங்கினான். கால மாற்றத்தில் சடங்கு முறைகள் முழுவதும் மாற்றம் பெறுவதில்லை. ஒரு சில சிறு மாற்றத்துடன் தொடர்ந்து வருகின்றது. இவ்வகை மாற்றங்களுடன் இருப்பதால்தான் இளைய சமுதாயமும் தற்காலத்தில் சடங்கு முறையினைப் பின்பற்றி வருகின்றது. ஒரு இனத்தின் நாட்டினர் மட்டுமோ, ஒரு சிறுவகுப்பினரோ அல்லது தனித்தனி ஆட்கள் மட்டிலுமோ எந்த ஒரு செயல்களையும் ஒழுங்காகச் செய்து வருவதனையே ‘வழக்கம்’ என்பர். இதனைப் பிற்காலத்தில் ‘சடங்கு’ என்றனர்.

சடங்குகள் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல சமுதாயத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ஒரே சமூகமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வெவ்வேறு

சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இவை தனிமனிதன் சார்ந்ததாகவும் சமுதாயம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளன. சடங்கு என்பது மனித வாழ்க்கையில் பிரிக்க முடியாத, அவனது வாழ்வோடு கலந்த ஒன்றாக உள்ளது.

சிவகங்கை மாவட்டம் மஞ்சனி, ஆயினிப்பட்டியில் தமிழர்களின் மரபின்படி முரசு அதிர, பம்பை முழங்க சாமி கும்பிடுகின்றனர். இதன் பிறகே தொழுவத்தில் இருந்து காளைகள் அவிழ்த்து விடப்படுகிறது. வாடி வாசலின் வாயிலைச் சுற்றி நிற்கும் வீரர்கள் காளை வெளியே வந்ததும் அதனை அடக்க முயற்சி செய்கின்றனர். வாலைப் பிடித்து அடக்கினால் அது பெருமை இல்லை என்று எண்ணி கொம்பு, திமிலினைப் பிடித்து அடக்குகின்றனர். சங்க காலத்தில் அடக்கிய வீரர்களுக்குப் பெண் கொடுத்து வந்தனர். தற்காலத்தில் பெண்ணிற்கு மாற்றாக வீரர்களுக்குப் பரிசுப் பொருள்கள் கொடுத்து வருகின்றனர்.

அப்பூஜை மேற்கொள்ளப்படும் அறையில் குத்து விளக்கு ஏற்றி வைத்து, விபூதி, குங்குமம், வெற்றிலை, பாக்கு, களபம், சூடன், சாம்பிராணி, திரி முதலியன வைத்து அத்தோடு சுவரில் ஒரு கண்ணாடியும் சாய்த்து வைத்து அதில் ஒரு கிழவியின் உருவத்தை வரைந்து வைக்கிறார்கள். அங்கு வைக்கப்படும் கும்பத்திலும் அந்த உருவம் வரையப்படுகிறது. கும்பத்தின் மீது தேங்காய் வைக்கப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டு வைக்கிறது.

நோன்பின் போது அந்நோன்பை நடத்தி வைக்கும் பெண்மணி கதை சொல்ல மற்றவர்கள் கையில் அவ்விலைகளை வைத்துக் கொண்டு அப்பெண்மணி சொல்லும் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் “கண்டேன் கண்டேன்” என்று சொல்ல வேண்டுமாம். இக்கதையானது இடத்திற்கு இடம் சிறிது வேறுபடுகிறது. அதே போல் கொழுக்கட்டை அவிக்கும் போதும் “கொழுக்கட்டை அவிஞ்சுடுச்சா” என்று கேட்கக்கூடாதாம். பதிலாக “விளைஞ்சுடுச்சா” என்று தான் கேட்க வேண்டுமாம்.

இம்மாவட்டத்தில் திருக்கோட்டியூர் என்னும் ஊர் சித்த மருத்துவத்திற்குப் புகழ் பெற்று விளங்குகிறது. புலியடிதம்பம், இடையமேலூர், சாக்கோட்டை, துளாவூர் மற்றும் குன்றக்குடி என்னும் ஊரில் எலும்பு முறிவுக்கும், மூட்டுப் பிசகிற்கும், இளம் பிள்ளை வாதத்திற்கும் பல்லாண்டு காலமாகச் சிறந்த முறையில் நாட்டு வைத்தியம் பார்க்கப்பட்டு வருகிறது. எண்ணெய் குழந்தை வைத்தியத்திற்கு கீழ்ச் சீவல்பட்டி என்னும் ஊர் சிறப்புற்றிருக்கிறது. மஞ்சள் காமாலை நோய்க்கு காரைக்குடி களனிவாசல் சிறப்பு பெற்றதாகும்.

மனிதப் பண்பாட்டினை ஆய்வு செய்கின்ற ஆய்வுகள் அனைத்தும் நரிக்குறவர் சமூகத்தினை கருத்தில் கொள்வதில்லை. அவர்களிடமும் பல்வேறு வகையான சங்க காலச் சடங்கு முறைகள் இருந்து வருகின்றன. எருமை மாட்டினைப் பலியிடுதல், திருமணத்தில் தாலி கட்டாமல் பாக்கு முதலியவையினைக் கொடுத்து திருமணம் முடித்தல் முதலியவை இதற்குச் சிறந்த சான்றாக அமைகிறது.

'போத்து இடம் பாஞ்சால் பேத்தடி வைக்காதே' என்ற வழக்கில் உள்ள முதுமொழியினைக் கூறி போகக் கூடாது என எச்சரிக்கின்றனர். போத்து என்னும் செம்பூகப் பறவை இடது பக்கம் சென்றால் வேறு எங்கும் போகக் கூடாது அது கெட்ட சகுனம் என்று சொல்லுகின்றனர். இச்சகுன நம்பிக்கை ஆண்களுக்கு மட்டுமே பார்த்து வருகின்றனர். பெண்களுக்குப் பார்ப்பது கிடையாது. ஒரு சில இடங்களில் ஆண், பெண் இருவருக்கும் பொதுவான ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. கள ஆய்வில் இவ்வகை வேறுபாடுகள் சிவகங்கை மாவட்ட மக்களிடம் இருந்து வருகின்றது என்பதனை அறிய முடிந்தது.

கூகை அலறினால் சாவு வரும் என்ற நம்பிக்கை பழங்காலத்தில் மட்டுமல்லாது இன்றைய காலத்திலும் தமிழகத்தில் இருந்து வருகிறது. இதனைப் புறநானூறு,

"அஞ்சுவருரோ அல்குரலும் தூற்றலும்" (புறம். 280: 5)

என்று விளக்கியுள்ளது. இதே செய்தியினை புறநானூறு மற்றொரு பாடலும் விளக்கியுள்ளது. இதனை,

"அஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குரல் இயம்பவும்" (புறம். 41: 5)

இப்பாடலின் வழி அறிய முடிகிறது. காகம் கத்தினால் விருந்தினர் வருவர் என்பதும், நாய் அழுதால் இறப்புச் செய்தி வரும் என்பதும் சங்க காலம் முதல் தற்காலம் வரை இருந்து வரும் நம்பிக்கையாகும்.

மேலும் பல்லி ஒலி எழுப்புதல், கண் துடித்தல், கனவு காணுதல் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் பழங்கால மக்களிடம் காணப்படுகின்றன. பல்லி ஒலி எழுப்புதலை நன்னிமித்தமாகக் கருதும் பழக்கம் சங்க காலத்தில் இருந்தது என்பதனை இலக்கிய வழி அறிய முடிகிறது. இவை இன்றும் சிவகங்கை மாவட்ட மக்களிடம் சில மாற்றங்களுடன் இருந்து வருகிறது.

மனித வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு நிகழ்வை எடுத்தாலும் அதில் நம்பிக்கை சார்ந்த சில நடைமுறைக் கூறுகளை வைத்துள்ளனர். அது இயற்கையாய் நிகழ்வதாக இருந்தாலும் சில சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் பார்க்கின்றதனை மக்கள் தாம் வாழும் பண்பாட்டில் வைத்துள்ளனர். கருடன் என்னும் பறவை இடது பக்கம் சென்றால் நல்லது, காகம் வலது பக்கம் சென்றால் நல்லது என்கின்றனர். காகத்தினை சனீஸ்வரன் என்று அழைத்து வருகின்றனர். இயற்கையாக நிகழக் கூடியதனையும் நம்பிக்கை சார்ந்த ஒன்றாக மக்கள் தங்களது பண்பாட்டுடன் வைத்துள்ளனர்.

தாங்கள் வாழும் இடங்களில் உள்ள உயிரினங்கள் எழுப்பும் ஒலியினை வைத்து மக்கள் நன்மை தீமையினை அறிந்து வருகின்றனர். பல்லி முதலான உயிரினங்கள் தங்களுக்கு நிகழ இருக்கும் செய்தியினை முன்பே கூறக் கூடியது என மனிதன் நம்பினான். வீட்டில் தான் குறித்து வைத்திருக்கும் திசையில் கத்தினால் அவை நல்லவை என்று கருதினான். வேறு திசையில் ஒலி எழுப்பினால் தீயவை என்றும் நம்பி வந்தான். எந்தத் திசையில் ஒலி எழுப்புகிறது என்பதனைக் கணித்துக் கொண்டு அதற்குத்தக தமது செயல்களைச் செய்து வர தயார்படுத்திக் கொண்டான். இவ்வழக்க முறை பண்டைக்காலம் தொட்டு இருந்து வருகின்ற பண்பாட்டுக் கூறாகும்.

சில இயற்கை நிகழ்வுகளில் தங்களது நம்பிக்கையினை வைத்து உள்ளனர். கிழக்குத் திசையில் பல்லி கத்தினால் நல்லவை நடக்கும் என்று மக்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். பல்லி ஒலி எழுப்புதல் என்பது இயல்பான ஒன்றாக இருந்தாலும் தங்களது நம்பிக்கையினை இதில் வைத்து இருக்கின்றனர். இது சமூகத்திற்குச் சமூகமும், கிராமத்திற்குக் கிராமமும் வேறுபடுவதனை மக்களிடம் கேட்ட நேர்காணல் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பண்பாடு என்பது மனிதனின் அனைத்து விதமான புழங்கு பொருள்களையும், சடங்கு முறைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாகும். மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலையும் ஒன்றுவிடாமல் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதே பண்பாடாகும். மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவன் பயன்படுத்தும் அனைத்தும் பண்பாட்டுக் கூறுகளினை உள்ளடக்கியதாகும். அவை ஒவ்வொன்றையும் விளக்குவதாக இந்த ஆய்வு அமைந்துள்ளது. சிவகங்கை மாவட்டத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் சடங்கு முறைகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

இப் பேராய்வுத் திட்டத்தின் கீழ் கள ஆய்வுப் பணியில் இருக்கின்ற பொழுது பெறப்பட்ட மகப்பேறு அடையும் மருத்துவம், அம்மை நோய் ஏற்பட்டு இருப்பின் கடைப்பிடிக்கும் முறைகள், மஞ்சள் காமாலை நீக்கும் மருத்துவம் குறித்த விலையில்லாத பூரண குணமாகும் இயற்கை மருத்துவ இடங்கள் பரவலாக்கம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாகப் பெண்கள் பருவம் அடைகின்ற பூப்புனிதச் சடங்குமுறைகள், பேறுகாலச் சடங்குமுறைகள் கள ஆய்வுத் தகவல் பரவலாக்கத்தின் அடிப்படையில் சிவகங்கை மாவட்ட மக்கள் பெரும்பான்மையோர் சடங்கியல் நோக்கம் அறிந்து கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். சடங்குகளைத் தொடர்பு படுத்தி எழுதப்பட்ட படைப்புக்கள் மற்றும் பொது நிகழ்வு விளக்க உரைகள் மாவட்ட மக்களிடம் வரவேற்பினைப் பெற்றது. இதன் காரணமாக மலேசிய புலம்பெயர் மக்களின் வேண்டுகோளினை ஏற்று மலேசியத் தினசரி நாளிதழான "தமிழ் மலர்" பத்திரிக்கையில் "மானுடம் மீட்டெடுக்கும் சடங்குகள்" என்னும் தலைப்பில் தொடர் கட்டுரை வெளிவந்தது. சடங்குகள் தொடர்பான ஐயங்களுக்குத் தொடர்பு கொள்கின்றனர்.

Summary of the Findings:

ஆய்வின் சாராம்சம்

சமூகம் என்பது மனிதன் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து, குடும்பமாக ஒன்று கூடி வாழ்வதனைக் குறிப்பதாகும். காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்ந்து வந்த ஆதி (குடி) காலத்து மனிதன் ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் குடிபெயர்ந்து வாழத் தொடங்கினான். இம்முறையே புதிய நாகரிக வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. மனிதன் ஒவ்வொரு படிநிலைக்கும் தகுந்த மாதிரி தம்மையும், தாம் வாழும் சமுதாயத்தையும், சமூகத்தையும் மாற்றினான். ஒன்று கூடி வாழ்ந்த மனிதன் தங்களின் நலன் கருதி சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றத் தொடங்கினான். கால

மாற்றத்தில் சடங்கு முறைகள் முழுவதும் மாற்றம் பெறுவதில்லை. ஒரு சில சிறு மாற்றத்துடன் தொடர்ந்து வருகின்றது. இவ்வகை மாற்றங்களுடன் இருப்பதால்தான் இளைய சமுதாயமும் தற்காலத்தில் சடங்கு முறையினைப் பின்பற்றி வருகின்றது. ஒரு இனத்தின் நாட்டினர் மட்டுமோ, ஒரு சிறு வகுப்பினரோ அல்லது தனித்தனி ஆட்கள் மட்டிலுமோ எந்த ஒரு செயல்களையும் ஒழுங்காகச் செய்து வருவதனையே 'வழக்கம்' என்பர். இதனைப் பிற்காலத்தில் 'சடங்கு' என்றனர். சடங்குகள் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல சமுதாயத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ஒரே சமூகமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வெவ்வேறு சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இவை தனிமனிதன் சார்ந்ததாகவும் சமுதாயம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளன. சடங்கு என்பது மனித வாழ்க்கையில் பிரிக்க முடியாத, அவனது வாழ்வோடு கலந்த ஒன்றாக உள்ளது.

வீட்டில் நடக்கும் நல்லவை, தீயவை இரண்டிற்கும் உரிய நேரம் பார்த்து முறைப்படி தகுந்த சடங்குகள் செய்தே நிறைவு செய்கின்றனர். சடங்கு என்பது இன்று தோன்றியவை அல்ல. மனிதன் தோன்றிய நாளில் இருந்தே தொடர்கிறது. இனக் குழுவாய் வாழ்ந்த மனிதன் தமக்கு நிகழும் ஒருசில அமங்கலச் செயல்கள் ஏதோ ஒரு குறைபாட்டால் வருகிறது என்று எண்ணினான். இக்குறைபாடுகளில் இருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள சில சடங்கு முறைகளினைச் செய்தான். இதுவே பிற்கால வளர்ச்சியாலும் பல்வேறு சமூகத்தினர் அல்லது இனக் குழுவினருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பாலும் மந்திரங்களாக அறிமுகமாயின. இத்தொழிலைச் செய்வதற்கு என்று தனி ஆட்களும் இருந்து வருகின்றனர். திருமணம், வீடு கட்டுதல், வீடு குடியேறுதல் முதலான நல்ல காரியங்கள் தொடங்கும் முன்பும் சில சடங்குகள் செய்கின்றனர். இவ்வகைச் சடங்குகள் செய்தால் தாம் தொடங்கும்

காரியத்திற்கு நல்லது என்று நம்பினான். தீமைகளில் இருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளவும், நன்மையாய் முடிய வேண்டியும் முன்னேற்பாடாகச் செய்தான். மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அவனது வாழ்வு முழுவதும் சடங்கு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. கோவில் கும்பிடுவதாக இருந்தாலும், திருவிழா கொண்டாடுதல் என அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் மனிதன் சடங்குகள் செய்தே பழக்கப்பட்டுள்ளான். இந்த முறைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆதி குடி மனிதனிடம் இருந்து வந்தவையாகும். நாகரிகம் அடைந்த இன்றைய மனிதனிடமும் நாகரிகமற்ற பழங்குடி மக்களிடமும் சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. சடங்கு என்பது மனித வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய செயல் முறையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இறுக்கமான விதிகளை உள்ளடக்கியதாகும். ஆதி குடி மனிதன் ஏற்படுத்திய சடங்கு முறைகள் இன்றைய காலத்திலும் சில மாற்றத்துடன் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

இச்சடங்கு முறைகள் இன்றைய காலத்தில் தோன்றியவை கிடையாது. சங்க காலம் தொட்டே தொடர்ந்து வருகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் பேயோட்டுச் சடங்கு, குறி கேட்கும் சடங்கு, நடுகள் வழிபாட்டு முறைகள், இறப்பின் போது நடத்தும் சடங்குகள் முதலானவை சிவகங்கை மாவட்ட மக்களிடம் இன்றைய காலத்திலும் ஒரு சில மாற்றத்துடன் இருந்து வருகின்றது என்பதனை ‘சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டு பாரம்பரியச் சடங்கு முறைமைகளில் சங்க காலத்து எச்சம் - ஒரு தேடல்’ எனும் ஆய்வின் வழி காண முடிகிறது. இவ்வாய்வு ‘பல்கலைக்கழக மானியக் குழு’ (UGC) ன் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பெற்றிருக்கிறது.

பேராய்வுத் திட்டத்தின் தலைப்பு: "சிவகங்கை மாவட்ட மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியச் சடங்கு முறைமைகளில் சங்க காலத்து எச்சம் - ஒரு தேடல்" என்பது இப்பேராய்வுத் திட்டத்திற்கான தலைப்பாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுப் பொருள்:

மனிதன் பல்வேறு வளர்ச்சிப் படி நிலைகளைக் கடந்து வந்தாலும் அவன் சார்ந்த சமூகத்தினுடைய வாழ்க்கை முறைகளும், பண்பாடுகளும் அவன் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் பெற்று விளங்குகின்றன. சமூகத்திற்கு அடித்தளமாக அமைந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது படைப்பாக்க முயற்சியில் ஈடுபடும்போது சமூகம் சார்ந்த கலைகள், வாழ்வியல் நிகழ்வுகளையும், பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் முன்னிருத்தியே இலக்கியங்களைப் படைத்திருக்கிறான். இலக்கியங்கள் எழுந்த காலகட்டத்துச் சமூகம் சார்ந்த நடப்பியல் உண்மைகளைப் புனைவுகளோடு வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆதிச் சமூக மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் (பண்பாட்டுச் சடங்குகள்) பழங்குடி மக்களிடம் இன்னும் எச்சமாகவே காணப்படுவதைப் போன்று சிவகங்கை மாவட்ட மக்களிடமும் காணப்படுகிறது என்பதனை ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்:

சடங்குகள் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணலாகும் வாழ்க்கை நெறி முறைகளையும் தற்கால மக்களின் வாழ்க்கை நெறி முறைகளையும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை உள்ள சடங்குகளையும் மானிடவியல் நோக்கில் ஆராய்வதால் மானிடவியல் அணுகுமுறையும், சங்க இலக்கிய பாடல்களை, கள ஆய்வில் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் பகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத் தமிழர்களின் வாழ்வியலையும் சிவகங்கை

மாவட்ட மக்களின் வாழ்க்கை முறையினையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வதால் ஒப்பாய்வும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

முதன்மைத் தரவுகள்:

சங்கத் தமிழர் இனக்குழு வாழ்க்கையைப் பின்பற்றியே தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ்ந்திருந்தனர். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கைப் பின்னணியில் அவர்களின் அன்றாட வாழ்வில் நிகழும் நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்யும் ஆவணமாகவே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், அகராதிகள், ஆவணங்கள், கள ஆய்வில் கிடைத்த சடங்குகள் சார்ந்த பதிவுகள் அனைத்தும் முதன்மைத் தரவுகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

துணைமைத் தரவுகள்:

இவ்வாய்வுக்கான துணைமைத் தரவுகளாக சிவகங்கை மாவட்டம் பற்றி வந்துள்ள நூல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் வழக்கில் வந்துள்ள பாடல் தொகுப்பு, மானிடவியல் நோக்கில் வெளிவந்துள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், நாளிதழில் வந்துள்ள பதிவுகள் அனைத்தும் துணைமைத் தரவுகளாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வுக்களமும் ஆய்வுப்பணி செய்த விபரமும்:

சிவகங்கை மாவட்டம் நகர்ப்புறம், கிராமப்புறம் என இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டு, முதல் வருடம் முழுவதும் கிராமப்புறம் சாந்த வட்டங்கள் மட்டும் முதல் சுற்றுக்கெனத் தேர்வு செய்யப்பெற்று, கள ஆய்வினை நிகழ்த்தி சடங்கு முறைகள், புகைப்படம் எடுத்தல், காணொளி காட்சியினைப் பதிவு செய்தல் (video), வாழ்வியல் கூறுகள் ஆகியவை தரவுகளாகச் சேகரிக்கப்பட்டன. கிராமத்தில் இல்லாமல் சாலைகளின் ஓரங்களில் மரத்தின் அடியில் உள்ள சிறிய

கோவில்கள், மரத்தினையே கோவிலாக வைத்து வணங்கும் இயற்கை சார்ந்த முறைகள் ஆகிய அனைத்தினையும் புகைப்படம் எடுத்து சேகரித்து பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. இத்தரவுகள் சங்க இலக்கியத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்ததால் தொகுக்கப்பட்டன.

இரண்டாவது கள ஆய்வுச் சுற்றில் படித்த மக்களிடம் பேட்டிகள் காணப்பட்டன. **திருவிழாவில் நடத்தப்படும் சடங்கு முறைகள்** குறித்து தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

மூன்றாவதாக நடைபெற்ற கள ஆய்வில் **ஏறு தழுவுதலில் நடைபெறும் சடங்குகள், திருமணச் சடங்குகள்** குறித்து தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

நான்காவதாக நடைபெற்ற கள ஆய்வில் **நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகள், உழவுத் தொழில் சார்ந்த** தகவல்கள் புகைப்படம் மற்றும் காணொளிக் காட்சியாகச் சேகரிக்கப்பட்டன.

ஆய்வு முடிவுகள்

சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள சடங்கு முறைகள் சிவகங்கை மாவட்ட மக்களிடம் இன்றும் இருந்து வருகின்றன. சங்க கால மக்களிடம் இருந்த சடங்குகளின் வழக்கம் தற்காலத்தில் சிறிய வேறுபாட்டுடன் இன்றும் இருக்கின்றது. காலங்கள் பல மாற்றம் பெற்று இருப்பது போல சடங்குகளும் சிறு சிறு மாற்றங்களுடன் சிவகங்கை மக்களிடம் இருந்து வருவதனைக் கள ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது. ஒரு சில சடங்குகளில் மாற்றம் இருந்தாலும் அதன் உட் கூறுகள் அல்லது படையல் பொருள்கள் வழி பண்டைக் காலத்தில் இருந்த சடங்கின் வகைகளில் ஒன்று என்பதனை அறிய முடிகிறது. கள ஆய்வில் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்களை ஒப்பீடு செய்யப்பட்டது. இதனை அடிப்படையாக வைத்து ஆய்வில் கிடைத்த முடிவினை முடிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டைத் தமிழன் பழமையான பண்பாட்டினையும், சிந்தனை மரபினையும் கொண்டிருந்தான் என்பதற்கு சிவகங்கை மாவட்டத்தில் நடந்த ‘கீழடி’ அகழாய்வு ஒரு சிறந்த சான்றாகும். இப்பழமையான வரலாற்றினைக்

கொண்டிருந்த தமிழன் அதனை அப்படியே விட்டு விடாமல் பல்வேறு கால மாற்றத்திற்குப் பின்பும் பின்பற்றி வருகிறான். மனிதன் பல்வேறு பழமையான வாழ்வியல் கூறுகளை வைத்து இருந்தாலும், மனிதன் மேற்கொள்ளும் சடங்கு என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இச்சடங்கு முறைகளினை சிவகங்கை மாவட்ட மக்கள் இன்றளவும் தமது வாழ்வியலோடும், பழக்க வழக்கத்தோடும் வைத்திருக்கின்றனர். என்பது இந்த ஆய்வின் வழி அறியப்பட்டுள்ளது. சிவகங்கை டம் மக்கள் தொகை 13,39,101 ஆகும். ஆண் பெண் பாலின விகிதமானது 1,000 ஆண்களுக்கு 1,003 பெண்கள் வீதமாக அமைந்துள்ளது. சிவகங்கை மாவட்டம் 3 நகராட்சிகளையும், 8 வட்டங்களை தற்போது கொண்டுள்ளது. 12 ஊராட்சிகளை உள்ளடக்கியது. பஞ்சாயத்துக்கள் 486, வருவாய்க் கிராமங்கள் 463, பிர்க்காக்கள்36, பேரூராட்சிகள் 12 கொண்டுள்ளது. இவற்றை உள்ளடக்கியதே சிவகங்கை மாவட்டமாகும்.

Contribution to the Society:

இந்தப் பேராய்வுத் திட்டமானது சமுதாயத்திற்கு ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பின் விவரம்:

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் நின்ற படியோ, அமர்ந்த படியோ அல்லது கல்லில் படம் வரைந்து இருக்கின்றன. இத்தெய்வங்களின் உருவம் மரம், இரும்பு, கல் முதலியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. வேப்ப மரம், அரச மரம் முதலியவற்றில் மஞ்சள் தடவி பட்டுத் துணி கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். மரத்திற்கு அடியில் சூலம் வைத்தும் வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். செங்கல், சுவர் முதலானவற்றில் மஞ்சளால் சூலம் வரைந்தும் இம்மாவட்ட மக்கள் வழிபடுகின்றனர். மேலே கூறியது போன்று சில இடங்களில் ஏதேனும் ஒரு பொருளால் உருவம் அமைத்து இருக்கின்றனர்.

ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஒரு கிராமத்தில் இருந்து வேறு கிராமத்திற்குச் செல்லுகின்ற மக்கள் தாங்கள் வழிபட்ட தெய்வத்தினை தாம் செல்லும் இடத்திலும் வைத்து வணங்க வேண்டும் என்பதற்காக அக்கோவிலின் முன் உள்ள மண்ணை வெள்ளைத் துணியில் கட்டி வந்து வெள்ளி, செவ்வாய் அல்லது ஏதேனும் நல்ல நாளில் வணங்கி வருகின்றனர். மரம், சூலத்தில் உள்ள தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் பெண் தெய்வமாகவே இருக்கின்றன. இம்மாவட்டத்தில் உள்ள பெண் தெய்வம் கையில் சூலம், ஆண் தெய்வம் அருவாள் முதலான பொருள்களை வைத்திருக்கின்றன. அமர்ந்தகோல அம்மனின் வலது காலின் கீழ் சிங்கம், நாகம், வேதாளம் போன்றவற்றில் ஒன்று காட்டப்பட்டிருக்கும். நாக வடிவ உருவமே பெருமளவில் உள்ளது. அரைக்கோளத் தலை வடிவம் கல், சுதை, சிமெண்ட், மண் போன்றவற்றில் ஒன்றினால் செய்யப்பட்டிருக்கும், வெட்டவெளியில் அல்லது ஆலமரம், புளிய மரத்தின் கீழ் அமைந்த சுடலை மாடன் தெய்வம் என்கின்றனர். தலையில் கண், மீசை வரையப்பட்டோ வெள்ளியிலானா கண் மீசை பொருத்தப்பட்டோ இருக்கும். உடல் பகுதியில் வெட்டுக்கத்தி அல்லது குண்டாந்தடியின் பெரிய உருவம் வரையப்பட்டிருக்கும். வலது கையில் உள்ள ஆயுதம் மேலே தூக்கிப்பிடித்தும் இடதுகை ஆயுதம் தரையில் ஊன்றியும் அமைக்கப்படும்.

ஒரு சில கிராம தெய்வங்களுக்கு பூசாரி என்பவர் நியமனம் செய்து கோவிலை பராமரித்து வருகின்றனர். கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும்பாலான கோவில்களில் பூசாரிகள் கிடையாது மக்களே வழிபட்டுச் செல்கின்றனர். தங்களது முன்னோர் வழிபாட்டு முறை அடர்ந்த காட்டிலோ அல்லது வயல் வெளியிலோ அமைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு தெய்வமும் அது எப்படி வந்தது என்ற வரலாற்றுக் கதை ஒன்றும் வைத்திருக்கின்றனர்.

முனியப்ப சாமி அல்லது முனியைய்யா என்று கூறப்படும் தெய்வத்திற்கு சூலாயுதம் மட்டுமே நட்டு வைத்து வணங்குகின்றனர். கையில் அரிவாளுடன் இருந்தால் அது கருப்பர் தெய்வமாகக் கூறுகின்றனர். அம்மன் கோவில்கள் அனைத்திலும் சூலாயுதம் நடப்பட்டுள்ளது பட்டுத் துணி சுற்றப்பட்டு இருக்கின்றது. ஒரு சில இடங்களில் சிலை செய்து வைத்துள்ளனர். அம்மன் வடிவம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன, பெயர்தான் வேறுபட்டுள்ளது. இதே போன்று வேப்ப மரத்தில் மஞ்சள் பூசி அதில் பட்டுத்துணி கட்டி வைத்து அதனை அம்மனாக நினைத்து வழிபடுகின்றனர். கிராமத்தில் யாருக்காவது பேய் பிடித்து இருந்தால் பூசாரி அல்லது அக்கிராமத்தில் இருக்கும் சாமியாரிடம் வேப்பிலையால் மந்திரித்து திருநீறு வாங்கி நெற்றியில் பூசிக் கொள்கின்றனர். இம்முறை சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள கிராம மக்கள் அனைவரிடமும் இருந்து வருகின்றன. இதே போன்று பயந்து இருந்தால் பூசாரியானவர் மந்திரித்த தாயத்தினைக் கட்டி விடுகிறார். இதனைச் செய்தால் பேய், பிசாசு அருகில் வந்து அண்டாது என மக்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். ஒரு சில கிராமத்தில் உடுக்கை அடிக்கும் நபரிடம் சென்று இதனைக் கேட்டு வருகின்றனர். குறி கூறுபவர்கள் தான் வேறுபடுகின்றனரே தவிர சடங்குகள் சிறு மாற்றத்துடன் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்து வருகின்றன. இது போன்ற நம்பிக்கைகள் சிவகங்கை மாவட்ட மக்கள் அனைவரிடமும் இருந்து வருகிறது.

நரிக்குறவர்களின் திருவிழாச் சடங்குகள் பிற மக்களிடம் இருக்கும் சடங்கு முறைகளில் இருந்து முழுவதும் வேறு பட்டுள்ளதனை அறிய முடிகிறது. பலியிடும் வழக்கம், தெய்வத்தை வணங்கும் பழக்கம் அனைத்திலும் வேறு பாடுகள் காணப்படுகின்றன. பிற சமூகத்தினரின் திருவிழா கொண்டாடும் வழக்கம் என்பது சிறிய வேறுபாடுகள் உள்ளடங்கியதாக இருந்து வருகின்றன. நரிக்குறவர் சமூக மக்களின் திருவிழா இவற்றில் இருந்து வேறுபட்டதாகும்.

திருமண நிகழ்விலும் சடங்கு நிகழ்த்துவதில் மாற்றங்கள் இருந்து வருகின்றன. திருவிழா போன்றே கிராமம் மற்றும் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப சடங்குகளில் மாற்றம் இருப்பதனை அறிய முடிகிறது. கோவிலில் திருமணம் நடைபெறும் பொழுது ஒருவகையான சடங்கும், மணமகள் இல்லத்தில் நிகழும் பொழுது வேறு வகையான சடங்கு முறைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. குறிப்பாக நரிக்குறவர் சமூகத்தினர் முதல் மனைவியினைத் தீர்ந்த பின்பு இரண்டாம் திருமணம் செய்கின்ற பொழுது சில சடங்கு முறைகளினைச் செய்து வருகின்றதனை அறிய முடிகிறது. இது பிற சமூக மக்களிடம் காணப்படாத ஒன்றாகும். பிற சமூக மக்களிடம் இருக்கும் திருமணச் சடங்கு முறை என்பது சிறிய வேறுபாட்டுடன் இருந்தாலும் நரிக்குறவர் சடங்கு என்பது முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒன்றாகும்.

ஏறு தழுவுதல் எனப்படும் மாடு பிடித்தல் சங்க காலம் தொட்டு இன்று வரை சிவகங்கை மாவட்டத்தில் இருந்து வருகிறது. அனைத்துக் கிராமத்திலும் ஒரே மாதிரியாகவே நடத்தப்படுகின்றன. எந்தவிதமான வேறுபாடும் இதில் இல்லை. விரட்டு மஞ்சு விரட்டு, வட மஞ்சு விரட்டு, வாடி மஞ்சு விரட்டு எனப் பிரிவுகள் உள்ளன. காளையினை ஒருவர்தான் பிடிக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் இதனை நடத்தி வருகின்றனர். கிராமங்கள் அனைத்திலும் இதே நிலைதான் தொடர்கின்றது. காளையினைத் தழுவுகின்ற வீரனுக்கு பரிசுப் பொருள்கள் கொடுத்து சிறப்புச் செய்கின்றனர்.

கிராம திருவிழா நேரங்களில் செய்கின்ற சடங்கு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு நிகழ்வுகள் கிராமத்திற்கு ஏற்ப மாற்றம் பெற்று இருப்பதனைக் காண முடிகிறது. தெய்வங்களுக்கு ஏற்பவும் சடங்கு முறைகளில் மாற்றம் இருந்து வருகின்றன. ஆண் தெய்வமாக இருந்தால் ஒரு விதமான சடங்கும், பெண் தெய்வமாக இருந்தால்

அதற்கென இருக்கும் சடங்கினையும் பின்பற்றி வருகின்றனர். சைவம் சார்ந்த தெய்வமாக இருந்தால் அதற்கெனத் தனியாக சடங்கு முறைகளினை வைத்துள்ளனர். கடவுளை வணங்குவதாக இருந்தாலும் வழிபாட்டிலும் வேறுபாடுகள் இருந்து வருவதனைத் திருவிழா நாட்களில் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களில் காண முடிகிறது. திருப்பத்தூர் வட்டம் நெற்குப்பை முதலான பகுதிகளில் இராவாத்தா எனும் பெயரில் இயற்கையினை வழிபட்டு வருகின்றனர். இத்திருவிழா சங்க காலம் போன்று முழு நிலவினை மையமாக வைத்தே வழிபடுவதாகும். உருவ வழிபாடு எதுவும் கிடையாது. இவ்வழக்கம் நெற்குப்பை பேரூராட்சிப் பகுதியில் மட்டும் உள்ளது பிற பகுதிகளில் இம்முறை இல்லை.

ஆடி, தை மாதங்களில் பெண்கள் நோன்பு இருந்து வருகின்றனர். ஆண்கள் தங்களது முன்னோரினை நினைத்து ஆடி மாதம் அமாவசை நாள் மற்றும் வேள்ளிக் கிழமைகளில் விரதம் இருப்பதனை வழக்கமாக வைத்துள்ளனர். நிலாவினைக் காண்பித்து குழந்தைக்குச் சோறு ஊட்டும் முறை ஆகியன இருந்து வருவதனை கள ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது. சங்க கால மனிதன் தமது பண்பாட்டில் எதை எல்லாம் வைத்து இருந்தாலும் அவை அனைத்தினையும் சிறு வேறுபாட்டுடன் தற்கால மனிதன் பின்பற்றுகிறான். குறிப்பாக சிவகங்கை மாவட்ட மக்கள் அவ்வகைப் பண்பாட்டியல் சடங்குகளை தங்களது பழக்க வழக்கத்தில் வைத்துள்ளனர் என்பதனைக் கள ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது.

இறப்பு நிகழ்வின் பொழுது செய்கின்ற சடங்குகள் கிராமம், சமூகத்திற்கு ஏற்ப மாற்றம் பெற்று இருப்பதனைக் காண முடிகிறது. ஒரே சமூகத்தினராக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சடங்கு முறைகள் வேறுபடுகின்றன. எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. ஆண், பெண் இறந்தால் அவர்களுக்கு ஏற்ப சடங்கில் மாற்றங்கள் இருந்து வருகின்றன.

குழந்தைகள் இறந்தால் அவர்களுக்குச் செய்யும் சடங்குகள் வேறு விதமாக இருக்கின்றன. திருமணம் முடியாத ஆண் இறந்தால் அவர்களுக்கு எனத் தனியாக சடங்கு செய்கின்ற வழக்கம் இருந்து வருகிறது எனபதனைச் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களினைக் கள ஆய்வு செய்த போது கிடைத்தவையாகும்.

காலம் என்பது எவ்வளவுதான் வளர்ச்சி அடைந்து இருந்தாலும் பண்டைக்காலத்தில் இருந்த சடங்கு முறைகள் இன்றும் பின்பற்றி வரப்படுகிறது. கணவை இழந்த பெண்ணிற்குச் செய்கின்ற குங்குமம் கலைதல், வெள்ளைச் சீலை அணிவித்தல் முதலான சடங்குகள் இருந்து வருகின்றன. அவர்களின் கூந்தலை நீக்கி மொட்டை அடித்தல் வழக்கத்தினைப் பின்பற்றுவதில்லை. இது காலப்போக்கில் மறைந்து போன பண்பாட்டு வழக்கமாகும்.

இறப்பின் பொழுது செய்யப்படுகின்ற சடங்குகள் அனைத்தும் புலையன் எனப்படும் வண்ணார் சமூகத்தினர் மூலமே செய்து வருகின்றனர். சங்க இலக்கியத்திலும் இச்சமூகத்தவரே செய்து வந்துள்ளனர். தற்காலத்திலும் வண்ணார் சமூகத்துடன் மருத்துவர் சமூகத்தினரும் இணைந்தே இறுதிச் சடங்கினைச் செய்து வருகின்றனர். காலங்கள் மாற்றம் பெற்றாலும் பண்பாடு சார்ந்த சடங்கு முறைகள் இன்றும் இருந்து வருவதனை இறுதிச் சடங்கின் பொழுது மேற்கொண்ட கள ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள சடங்கு முறைகள் சிவகங்கை மாவட்ட மக்களிடம் இருந்து வருகின்றன. சங்க கால மக்களிடம் இருந்த சடங்குகளின் வழக்கம் தற்காலத்தில் சிறிய வேறுபாட்டுடன் இன்றும் இருக்கின்றது. காலங்கள் பல மாற்றம் பெற்று இருப்பது போல சடங்குகளும் சிறு சிறு மாற்றங்களுடன் சிவகங்கை மக்களிடம் இருந்து வருவதனைக் கள ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது. ஒரு சில சடங்குகளில் மாற்றம் இருந்தாலும் அதன் உட் கூறுகள் அல்லது படையல்

பொருள்கள் வழி பண்டைக் காலத்தில் இருந்த சடங்கின் வகைகளில் ஒன்று என்பதனை அறிய முடிகிறது.

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் இப்பேராய்வு நடந்து வரும் காலகட்டத்தில்தான் இம்மாவட்டக் கீழடியில் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் நடைபெற்று வருகிறது. ஆகையினால் பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை அறிய ஆவல் பெற்றுள்ளனர். பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் என்பது சங்க கால இலக்கியத் தரவுகளைக் கொண்டு தற்காலத்தில் சிறிய வேறுபாட்டுடன் இன்றும் மக்களிடம் இருந்த சடங்குகளின் வழக்கம் என கள ஆய்வு மற்றும் இலக்கியப் பதிவுகள் இன்னும் பிற வழியாகவும் உணர்த்தப்பட்டு வருகின்றது. இம்முயற்சியால் கற்றறிந்த பெருமக்கள் மட்டுமல்லாது பிற பண்பாட்டுத் தமிழர்களுக்கும் தான் செய்யும் சடங்கு முறைகள் சங்க காலத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளின் சங்கிலித் தொடரின் எச்சம் என்பதை உணரமுடிந்தது. பேராய்வுத் திட்டத்தின் இவ்வுணர்த்தல் பரவலாக்கம் பெறும்.

No.of Publications Out of the Project

பல்கலைக் கழக நிதி நல்கைக் குழு (UGC) பேராய்வுத் திட்டத்திற்கான தேசிய - பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டு வாசித்தளித்து அச்சாக்கம் பெற்ற கட்டுரைகளின் விபரம்:

1. தலைப்பு: மானுடம் வென்றெடுக்கும் சடங்குகள்

   சங்க காலத் தமிழரின் சடங்குகள் –

   பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை. 2018, தொகுதி – 2

   ISBN. 978-93-87102-46-0, Shanlax Publications, Madurai

2. பொதுத்தலைப்பு: Environment in Sangam Literature,

   தேசிய கருத்தரங்கம், பல்கலைக்கழக மானிய நிதிநல்கைக் குழு மற்றும்,

   திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழக கல்லூரி, தமிழ்த்துறை,

பாளையம், திருவனந்தபுரம்.

பொறுப்பு: அமர்வு தலைவர் மற்றும் கட்டுரையாளர்,

தலைப்பு: இயற்கைப் பின்னணியில் குறுந்தொகை தலைமக்கள்

3. சங்க காலத் தமிழரின் சடங்குகள் –

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க ஆய்வுக்கோவை. 2018, தொகுதி – 1

ISBN. 978-93-87102-46-0, Shanlax Publications, Madurai.

4. சங்க காலத் தமிழரின் சடங்குகள் –

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவை. 2018, தொகுதி – 2

ISBN. 978-93-87102-46-0, Shanlax Publications, Madurai.

வெளிநாட்டு பத்திரிக்கை பதிப்புக் கட்டுரைகள்

(Foreign News Papers Publications)

31/12/2017

தலைப்பு: மானுடம் வென்றெடுக்கும் சடங்குகள் – **I,**

தமிழ் மலர், மலேசியா.

Tamil MalarDaily Published by Malasiya News Paper.

(TAMIL MALAR DAILY KDN PP17995/02/2013(033542))

07/01/2018

தலைப்பு: மானுடம் வென்றெடுக்கும் சடங்குகள் – **II,**

தமிழ் மலர், மலேசியா.

Tamil MalarDaily Published by Malasiya News Paper.

(TAMIL MALAR DAILY KDN PP17995/02/2013(033542))

28/01/2018

தலைப்பு: மானுடம் வென்றெடுக்கும் சடங்குகள் – III,

தமிழ் மலர், மலேசியா.

Tamil MalarDaily Published by Malasiya News Paper.

(TAMIL MALAR DAILY KDN PP17995/02/2013(033542))

18/02/2018

தலைப்பு: மானுடம் வென்றெடுக்கும் சடங்குகள் – IV,

தமிழ் மலர், மலேசியா.

Tamil MalarDaily Published by Malasiya News Paper.

(TAMIL MALAR DAILY KDN PP17995/02/2013(033542))

25/02/2018

தலைப்பு: மானுடம் வென்றெடுக்கும் சடங்குகள் – V,

தமிழ் மலர், மலேசியா.

Tamil MalarDaily Published by Malasiya News Paper.

(TAMIL MALAR DAILY KDN PP17995/02/2013(033542))